

засудок

12 квітня 2007 рік
№ 5 (четвер)

Просимо вибачення за запізнілий випуск через технічні неполадки

Від редакції

Вітаємо Вас із світлим і радісним святом – Великоднем!!!
Прийміть найщиріші вітання з Великим Днем Світлого Христового
Воскресіння!

У житті кожного християнина Великдень - свято особливо шановане та
величне. Й не тільки тому, що приходить воно з утвердженням
спражньої, квітучої та теплої весни, але й тому,
що є символом перемоги життя над смертю, добра над злом, світла над
темрявою, віри - над безнадією.
Великодні дні зазвичай спонукають усіх по-новому побачити й відчутти
себе в світі, оцінити чистоту своїх помислів, бажань та вчинків,
а ще - бути добрішими, милосерднішими, терплячішими, благороднішими
один до одного.

Пасхальні дні - це й час віддати шану всім тим, кого немає серед живих,
хто, залишивши нам свою любов і життєвий досвід, поринув у вічність.
Згадаймо їх молитвою та добрим словом.
Як переконує Святе Письмо, будь-яка добра справа, зроблена однією
людиною на користь іншої, є гідною в очах Господніх і з часом обов'язково
воздасться їй сторицею.
Пам'ятаймо про це повсякчас і повсюди!

Ще раз зі святом Вас, шановні студенти та викладачі. Від усього серця
бажаємо Вам благодаті, добробуту, успіхів у навчанні, кар'єрного росту,
окриленого настрою, миру, злагоди та душевної величі.
Нехай цей Великий День дарує всім Вам щастя, здоров'я, любов та
непохитну віру в кращий завтрашній день і стане для кожного початком
нового життя - кращого і добрішого !

Проміння тепле
Сиплеться з небес
Вітаємо з Паскою
Христос воскрес!!!

Воістину воскрес!

Новини з деканату

Підсумки щорічної міжвузівської олімпіади з англійської мови.

Наш ВУЗ може без сумніву пишатися тим, що іноземні мови тут викладаються на високому рівні. Студенти досконало володіють не тільки польською, але й англійською мовами. Саме щорічна студентська олімпіада з

англійської мови, яка була проведена в нашому вузі 12 березня, і показала досить високий рівень володіння мовою та здатність вільно нею спілкуватися.

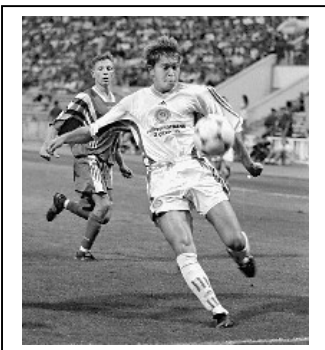
Цього року олімпіада мала міжвузівський характер. Окрім студентів нашого вузу в змаганнях брали участь і студенти з ТЕІПО (Тернопільський експериментальний інститут педагогічної освіти).

Студенти виконали три досить складних завдання. Перше завдання – аудіювання, текст було взято з тесту TOEFL (тест, який складають при виїзді за кордон для вступу у вищі навчальні заклади англійськомовних країн). Друге завдання – виконання граматичних тестів. І в останньому, третьому завданні, перевірялося усне мовлення студентів: те, як вони можуть мислити і висловлювати свої думки англійською мовою. Всі три завдання оцінювалися певною кількістю балів, які в кінці підсумувалися. Саме так і визначалися переможці олімпіади. Тобто, студент, який набрав найбільшу кількість балів і показав найкращі знання під час виконання цих трьох завдань, і був визнаний переможцем.

Отже, за результатами олімпіади, I місце отримала Кузьмінська Марія (МЕ-12), II місце – Ніколаєва Марта (ТЕІПО), III місце – Сорокін Борис (СР-21).

Ми щиро вітаємо переможців. Бажаємо їм подальших успіхів та досягнень!

**З найкращими побажаннями викладачі англійської мови
Слозанська Анна Іванівна
та Фарина Уляна Олегівна.**

Спортивний подарунок

Недавно у приміщенні спортивного залу ЗОШ № 24 був проведений супер-турнір з футболу між командами студентів і викладачів ТІСІТУ.

I-II місця здобули команда II курсу та команда викладачів. Турнір був дуже цікавим та захоплюючим. На один із матчів прийшло багато вболівальників, а саме наші дівчата. Їхній фанатизм та енергія дуже підтримали наших спортсменів. До речі, цей турнір був присвячений кращій половині людства, тобто нашим чудовим та милим жінкам, з нагоди чудового свята 8 Березня.

За цю прекрасну подію у нашому студентському житті ми завдячуємо організаторам матчу: Антонюку В.В. і Яковичину Р.Я.

Костур Петро, МЕ-11

Студентська конференція у Львові

Кожного року у всіх ВУЗах України проходять студентські наукові конференції. Вони є надзвичайно важливими, оскільки науковими роботами студенти проявляють свої можливості та здібності.

Одну з таких наукових конференцій відвідала і я, Мадич Юлія, та Зарудна Марія (гр. МЕ-21). Прибувши додому, я була переповнена позитивними та негативними враженнями.

Конференція проходила в Інституті підприємництва та перспективних технологій у Львові.

Ми були приємно вражені тим, як нас зустріли. Викладачі і студенти були ввічливі і люб'язні. І хоча ми їхали із науковими роботами з МЕНЕДЖМЕНТУ, опинилися у секторі МАРКЕТИНГУ. Наша група складалася із 14 студентів: нас двоє з Тернополя, двоє зі Стрия, декілька студентів із III курсу даного інституту, решта із IV курсу, з однієї групи. Загалом, атмосфера була дружньою, а от організація дещо розчарувала!!! Конференція проходила в маленькій комп'ютерній аудиторії. Регламентом визначений час становив 5 хв. Фізично не можливо розкрити суть роботи, яка складалася із 40 сторінок. Не вистачало і часу навести і деякі цікаві приклади з теми, оскільки після закінчення 5 хв. Тебе зупиняли, давали можливість зробити лише висновки. Знаючи вимоги до наукової роботи, ми серйозно готувались. Крім готових наукових робіт, готувались і роздаткові матеріали, які складались із таблиць та статистичних даних. Тому, коли розпочалась конференція, ми розчарувались, оскільки всі інші учасники прийшли із папірцями 3-4 сторінки – це все, що у них було. Прикро, що наша праця була марною. Але, з іншого боку, особисто мені було дуже приємно, що в нашому інституті минулого року організація та й сама конференція були набагато кращими і учасників у 2 рази більше. А це свідчить, що в ТІСІТІ студенти набагато ініціативніші і прагнуть до чогось більшого.

А тепер про переможців.

I місце – посіла студентка із роботою про бренд LEVIS. На мою думку, це була не наукова робота, а екскурс в історію розвитку фірми.

II місце – посіла студентка із роботою про PR-технології. Це була справді цікава і ґрунтовна робота, яка всім дуже сподобалась.

III місце – посіла студентка із роботою про мерчендайзинг.

Глибоку повагу і захоплення викликала робота учасниці зі Стрия. Студенти їхнього ВУЗу організували студентський магазин, але не це головне. Все, що вони продавали, було зроблено власними руками. Це було організовано із добродійною метою. Кожному покупцеві вони вручали листівку із надписом "Ти допоміг дитині". Справа в тому, що на вичурені кошти вони купують книжки та іграшки дітям із обмеженими можливостями. Ці діти навчаються поруч в школі корекції і вони взяли їх під свою опіку. Але учні також віддячують за подарунки і влаштовують концерти для своїх старших друзів. Приємно, коли оточуючим не байдуже до долі інших, коли хтось хоче допомогти слабшому. Тому, я вважаю, що мета студентського магазину в Стрию є благородною і милосердною.

Тож, після львівської конференції я зрозуміла, що в нашому інституті справді добре навчають. Адже ми виступили не гірше львівських студентів! А може і краще! А дізнались багато цікавого!

"Головне не перемога, а участь!!!"

Мадич Юлія, МЕ-21

Вишеградська Літня Школа 2007

On 8-21 July 2007 Villa Decius Association is organizing the 6th Visegrad Summer School which will take place in Krakow, Poland.

Aim:

The aim of the Visegrad Summer School is to provide a forum for the exchange of ideas and to create an alternative learning environment for young people from Central and Eastern Europe. The program is an opportunity for the participants to get acquainted with and discuss current social and security, economic, political and cultural issues. It is also an opportunity to learn about each other and start an international co-operation between the peoples and the countries. Deadline for submitting applications: April 30th, 2007

People:

A group of 50 students, graduates, PhD researchers, young journalists and teachers from the Czech Republic, Hungary, Slovakia, Poland, Ukraine, Moldova and other Central and East European countries deepen their knowledge and exchange ideas about the constantly changing political, social and economic situation on the continent, form international friendships and meet outstanding European experts.

Ideas and events:

The programme of the sixth edition of the Visegrad Summer School includes debates on: experiences that result from "being European", democratic transition of East European countries, problems of global security, regional partnerships and areas of cooperation. The historical and cultural context of Central Europe serves as a starting point for discussions on economics, politics, social issues as well as mass media, art and culture.

Intellectuals, scientists, politicians, representatives of business and non-governmental organisations, journalists and artists conduct seminars and workshops, hold lectures and lead debates. Students are encouraged to present their country's culture, heritage and traditions which helps to increase the knowledge of other participants about different countries. They organize themselves into working groups in order to develop their own projects aimed at furthering collaboration between them and their countries. Study visits and social events enrich the program with unforgettable experiences and ensure memorable moments for the students. All the activities are designed to enhance an atmosphere of integration, dialogue and co-operation between participants from different European countries.

Experience:

The Visegrad Summer School is one of the most respected forms of education and co-operation for young people in Central and Eastern Europe. As former editions have shown, independent and innovative projects developed by students during the program prove the Visegrad Summer School to be a successful forum creating new platform of co-operation and enhanced dialogue between students, young researchers and NGOs from V4+ countries.

Costs:

The organizers provide:

- all lectures, workshops and materials
- accommodation and board
- special events
- local transportation in Krakow

Participants cover:

- travel costs to and from Krakow
- their own insurance
- registration fee of 30 EURO

Enrolment:

We are looking for active, open-minded and creative people. The working language of the School is English so good communication skills in English are essential.

Each candidate should provide a:

- letter of motivation explaining how he/she would benefit from the School
- completed application form >>>
- detailed CV
- testimonial or references

Applicants from Ukraine should e-mail their documents to:

info@eru.org.ua

and confirm by post to:

EuroRegio Ukraine
02 192 Kyiv
Darnytskyi boulevard, 3A office 3

Applicants from other countries can send their enquiries to:

summerschool@villa.org.pl

Villa Decius Association
ul. 28 Lipca 17A
30-233 Krakow, Poland

Deadline for submitting applications: April 30th 2007

Accepted participants will be informed by May 31st 2007.

Contacts:

Dominika Kasprovicz, dominika@villa.org.pl, project coordinator

Olga Maksymenko, omaksymenko@eru.org.ua project coordinator in Ukraine

Contact telephone for enquiries: +38 (044) 559-15-64

Visegrad Summer School is organized by Villa Decius Association, Krakow

Ukrainian partner: EuroRegio Ukraine

Набір учасників VI зміни Української школи молодого політика

Оголошується набір учасників VI зміни Української школи молодого політика, яка проводиться Житомирським обласним центром молодіжних ініціатив спільно з Чернігівською молодіжною

організацією „Молодь - XXI століття” та Східноукраїнським фондом розвитку демократії за підтримки Міжнародного республіканського інституту.

До участі у програмі запрошуються активісти політичних та громадських організацій з Житомирської, Хмельницької, Рівненської, Волинської, Вінницької, Закарпатської, Львівської, Тернопільської, Івано-Франківської та Чернівецької областей.

Весною цього року Житомирський обласний центр молодіжних ініціатив спільно з Чернігівською молодіжною організацією „Молодь - XXI століття” та Східноукраїнським фондом розвитку демократії за підтримки Міжнародного республіканського інституту оголошує початок шостої зміни навчання за програмою “Українська школа молодого політика”. Метою програми є підвищення рівня політичної освіти та створення практичних умов засвоєння основ демократичних політичних стандартів для молодих активістів політичних партій та молодіжних організацій.

Житомирський обласний центр молодіжних ініціатив запрошуює до участі у програмі активістів політичних та громадських організацій з Житомирської, Хмельницької, Рівненської, Волинської, Вінницької, Закарпатської, Львівської, Тернопільської, Івано-Франківської та Чернівецької областей. Навчання проходитиме у м. Житомирі та м. Ужгород з квітня по червень 2007 р. у формі дводенних навчальних тренінгів, які будуть проводитись по суботах та неділях (через тиждень). На заняттях учасники Школи матимуть змогу навчитися основам політології та політичного лідерства, розробляти стратегії виборчих кампаній, використовувати PR-технології та засвоїти інші теми, необхідні для активної участі у політичному житті країни. Навчання у Школі проводиться відомими та авторитетними тренерами третього сектора.

Набір учасників буде проведено на конкурсній основі. Основними критеріями відбору стануть активність в політичному та громадському русі свого регіону, потреба у нових знаннях для підвищення професійності у політичній діяльності, бачення стратегії свого розвитку у політиці на декілька років. Перевага надаватиметься учасникам, які мають досвід роботи у політичних партіях, підтверджений відповідними листами підтримки.

Участь у Школі безкоштовна.

Для того, щоб стати учасником шостої зміни Школи, потрібно заповнити та надіслати до 15 квітня 2007 року анкету-заявку та рекомендаційні листи (при їх наявності) на адресу Центру молодіжних ініціатив: вул. Баранова, 60, оф. 5, Житомир, 10001 або на електронну адресу zocmi@yahoo.com.

Анкету можна отримати у офісі Центру молодіжних ініціатив або по електронній пошті, відправивши лист з проханням її надіслати.

За додатковою інформацією звертайтеся за тел. +38 097 9196978 (Олександр Чернюк)

E-mail: zocmi@yahoo.com

Рейтинг вищих навчальних закладів України

Рейтинг вищих навчальних закладів України складений вперше. Для участі в проекті були запрошені всі ВНЗ України третього та четвертого рівнів акредитації.

Місце кожного з них визначалось за трьома комплексними критеріями – науково-педагогічним потенціалом, якістю навчання та визнанням навчального закладу на міжнародному рівні.

Міністерство освіти і науки України оприлюднило результати рейтингу вищих навчальних закладів III -IV рівнів акредитації за результатами діяльності у 2006 році. На основі аналізу 116 показників були складені рейтинги у дев'яти категоріях:

- класичні університети;
- технічні;
- технологічні, будівництва і транспорту;
- педагогічна, гуманітарні, фізичного виховання і спорту;
- культури, мистецтва, живопису, скульптури та дизайну;
- охорона здоров'я;
- аграрні;
- права, економіки, управління, підприємництва і торгівлі;
- приватні.

Рейтинг у останній категорії виглядає наступним чином:

1. Академія праці і соціальних відносин
2. Національна академія управління
3. Європейський університет
4. Університет економіки та права «КРОК»
5. Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"
6. Міжнародний науково-технічний університет
7. Міжнародний Соломонів університет
8. Київський економічний інститут менеджменту «ЕКОМЕН»
9. Міжнародний університет бізнесу і права
10. Інститут землевпорядкування та інформаційних технологій при НАУ
11. Краматорський економіко-гуманітарний інститут
12. Київський міжнародний університет (КиМУ)
13. Харківський гуманітарно-педагогічний інститут
14. Карпатський університет імені Августина Волошина
15. Мистецький інститут художнього моделювання та дизайну
16. Донецький економіко-гуманітарний інститут
17. Київський університет ринкових відносин
18. Кременчуцький університет економіки, інформаційних технологій і управління

19. Академія управління та інформаційних технологій "APIU"
20. Інститут інтелектуальної власності і права
21. Медичний інститут Української асоціації народної медицини
22. Економіко-технологічний університет
23. Східноєвропейський університет економіки та менеджменту
24. Новокаховський політехнічний інститут
25. Бучацький інститут менеджменту і аудиту
26. Дніпропетровський університет економіки та права
27. Львівський університет бізнесу та права
28. Вінницький фінансово-економічний університет
29. Український фінансово-економічний інститут
30. Запорізький інститут державного та муніципального управління
31. Донецький університет економіки і права
32. Закарпатський угорський інститут Ференца Рокоці П
33. Дніпропетровський медичний інститут народної медицини
34. Макіївський економіко-гуманітарний інститут

35. Тернопільський інститут соціальних та інформаційних технологій

36. Харківський соціально-економічний інститут
37. Університет економіки і підприємництва
38. Харківський інститут економіки ринкових відносин та менеджменту
39. Київський університет туризму, економіки і права
40. Західнодонбаський приватний інститут економіки і управління
41. Таврійський екологічний інститут
42. Ізмаїльський інститут водного транспорту
43. Нікопольський економічний університет
44. Донецький інститут управління
45. Тернопільський комерційний інститут
46. Хмельницький університет управління та права
47. Західноукраїнський економіко-правничий університет
48. Донецький інститут психології і підприємництва
49. Хмельницький економічний університет
50. Міжнародний Слов'янський університет
51. Український інститут лінгвістики і менеджменту
52. Одеський інститут підприємництва та права
53. Львівський медичний інститут
54. Південноукраїнський інститут бізнесу
55. Львівський інститут менеджменту
56. Донецький інститут соціальної освіти
57. Міжнародний університет фінансів
58. Міжнародний Християнський університет
59. Інститут підприємництва та перспективних технологій при Національному університеті "Львівська політехніка"
60. Інститут менеджменту та економіки "Галицька академія"
61. Бердянський університет менеджменту і бізнесу
62. Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету
63. Миколаївський політехнічний інститут
64. Волинський інститут економіки та менеджменту
65. Харківський інститут кадрів управління

На сайті Посольства України в Польщі

Виступ Посла України в Республіці Польща О. Моцика на урочистій церемонії представлення Почесного консула України у Познані Л. Хоровського (м. Познань, 19 березня 2007 року)

Шановний Пане Воєводо!

Шановний Пане Маршалку!

Шановний Пане Президенте міста Познань!

Шановні Пані і Панове!

Друзі та колеги!

Хочу розпочати свій виступ з одного старовинного та спільного для обох наших народів прислів'я – «Згода буде, незгода руйнує». За всю спільну тисячолітню історію взаємного сусідства, українці та поляки, як ніхто інший, розуміють зміст і цінність цих слів.

Саме цього принципу дотримуються сьогодні Україна і Польща - одні з найбільших європейських держав.

Як відомо, з усіх європейських країн Польща першою визнала незалежність нашої держави у 1991 році та на сьогодні є найбільшим поборником європейської перспективи України.

Українсько-польські відносини ще у середині 90-х років вийшли на рівень стратегічного партнерства і весь перебіг стосунків протягом останніх 15 років засвідчив відповідність цього терміну характеру наших відносин.

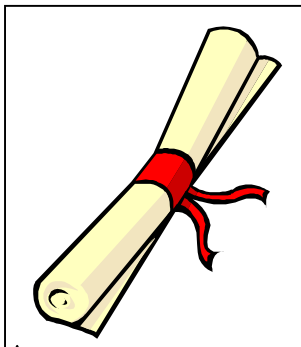
Для нашої держави Республіка Польща була, є і буде ключовим стратегічним партнером, з яким ми розвиваємо всебічний двосторонній діалог, поглиблюємо взаємовигідну співпрацю, збагачуючи її новими ідеями та спільними діями.

Ми – сусіди, які мають довговічну, не завжди просту історію взаємин, але які з оптимізмом дивляться в майбутнє, знають як розвивати співпрацю на користь собі і партнеру.

Сьогоднішні українсько-польські відносини вже стали зразком для багатьох сусідніх країн у регіоні та мають всі підстави бути одним з потужних „фундаментів” нової Європи.

Взаємодія України з Польщею є важливою складовою європейських інтеграційних процесів, а її міжрегіональний вимір перетворюється у практичний механізм зазначених процесів. Сьогодні створено сприятливі передумови для подальшого зближення народів двох країн, налагодження тісних міжлюдських контактів, вирішення масштабних завдань державного рівня.

Джерело : Житомирський обласний центр молодіжних ініціатив
Автор : Олександр Чернюк

Найявний потенціал міжрегіональної взаємодії дозволяє зосередитися на розробці оптимальної моделі співробітництва, пошуку шляхів залучення фінансової допомоги, активізації інвестиційної діяльності.

Тенденції двосторонньої торгівлі свідчить, що у 2006 році наш товарообіг перевищує рекордну для двосторонніх відносин позначку - 4 млрд. дол. США. Вагому частку у цьому складають саме міжрегіональні торговельно-економічні зв'язки.

У цьому розрізі хочу предметно зупинитися на безпосередніх контактах між окремими регіонами України та Польщі, зокрема, співробітництві Великопольського воєводства зі своїм основним українським партнером - Харківською областю.

Лише минулого року зовнішньоторговельний оборот Харківської області з Польщею склав 69,9 млн. дол. США. За 2006 рік загальний обсяг польських прямих інвестицій у Харківській області склав 29,6 млн. дол. США. Протягом року він збільшився на 15 млн. дол. США, тобто зріс у 2 рази. Польські інвестори охоче вкладають ресурси в підприємства, пов'язані з орендою машин та устаткування, виробництвом та орендою нерухомого майна виробничо-технічного призначення, виробництвом продуктів харчування, напоїв та інше. У Харківській області діє 9 спільних українсько-польських підприємств. Тобто, закладена потужна економічна база розвитку співробітництва між цими регіонами.

Переконаний, що наведені дані допоможуть нашому Почесному Консулу у подальшій розбудові пріоритетів співпраці Великопольського воєводства та міста Познань з українськими партнерами.

Дорогі друзі, Ви добре знаєте винуватця сьогоднішніх урочистостей - пана Лукаша Хоровського. Це – насправді унікальна та щира людина, вмілий підприємець, вправний і доброзичливий господар. Можу з впевненістю назвати його справжнім приятелем і другом нашої держави, який не словом, а ділом допомагає українцям.

Прикметно, що розпочавши знайомство з Україною через жителів одного села на Тернопіллі, пан Лукаш розгорнув настільки активну діяльність, що вже віддавна міг би носити звання «народного дипломата».

На його рахунок ініціювання і налагодження співпраці між Борщівським районом Тернопільської області та Новотомиським повітом Велькопольського воєводства, створення в Україні спільного сільськогосподарського підприємства «ТЕРА», організація стажування у Польщі українських фахівців у сфері сільського господарства тощо.

Багато відомо про дотеперішню благочинну діяльність Почесного консула. Знаємо, що він самовіддано допомагає багатьом освітнім та лікувальним закладам в Україні, зокрема, організував лікування та відпочинок у Польщі дітей із малозабезпечених сімей, надавав підтримку Тернопільському інституту соціальних та інформаційних технологій, фінансово та матеріально забезпечує середню школу та дитячий садочок в одному із сіл Борщівського району. Нещодавно пан Лукаш придбав коштовне медичне обладнання для районної лікарні міста Борщова.

Ці справи не залишилися поза увагою - Лукаш Хоровський удостоєних численних відзнак державних, освітніх, медичних та релігійних установ. За активну благодійну, гуманітарну діяльність, вагомий особистий внесок у налагодження співпраці між Тернопільською областю та Великопольським воєводством він був нагороджений орденом, удостоєний Георгіївської медалі «Честь. Слава. Труд» Міжнародного Академічного Рейтингу популярності «Золота фортуна». **Пан Лукаш Хоровський є також Почесним Доктором і Членом Опікунсько-**

Наглядової Ради Тернопільського інституту соціальних та інформаційних технологій.

Зазначені приклади та факти яскраво свідчать, що пан Консул вміє самовіддано і наполегливо працювати, творити добро і зміцнювати дружбу між нашими двома братніми народами.

Doctor Honoris Causa TISIT – Лукаш Хоровський

Пане консуле!

Звертаючись до Вас, хочу висловити прохання – дійте так й надалі.

Переконаний, що ваш досвід та вміння працювати допоможуть впоратися зі всіма завданнями та складнощами, допоможуть Вам гідно представити Україну у Познань.

Надзвичайний на Повноважний Посол України в Польщі – Олександр Моцик

У цьому зв'язку маю честь від імені української Держави вручити Вам Консульський патент на право здійснення функцій Почесного консула України, а також передаю Вам надані Польською Державою екзекватуру та відповідне посвідчення.

Успіхів Вам, сили духу та натхнення до плідної праці на благо наших народів.

Користуючись нагодою, висловлюю щире вдячність керівництву Великопольського воєводства та м. Познань за сприяння і підтримку у підготовці до відкриття Почесного консульства України в м. Познань.

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

сукні) - у костюм, нареченому - у класичні чорні штани й піджак! У такий спосіб необхідність витратитися на квіточки-рюшечки відпадає.

А компот?..

Якщо ніякого ресторану не передбачається, то, зрозуміло, готувати на весілля доведеться самим. Беріть продукти з розрахунку приблизно 30-40 грн. на людину. Взагалі ж це мінімум, тому що гуляти весілля ви будете, як справжні студенти, дня 2-3, практично без перерви. В 1-й день повинно бути й перше, і друге, і десерт! Ну а на 2-й день підійдуть гаряче друге та холодна закуска. До речі, дайте завдання свідкам привезти фрукти (банани, яблука, апельсини-лимони) і овочі (помідорно-огіркова

нарізка), нехай хоч чимось допоможуть! Міцні напої тут ми не враховуємо, а вони найчастіше становлять 15-20 % від загальної "харчової" суми.

Свято через лінзу!

Кращий варіант зйомки весілля це знайомий оператор-студент. Або аматор, що уже має навички і суму за своє мистецтво бере чисто символічну! І йому практика, показова робота і т.д., і вам приємні спогади, так ще й безкоштовно. Якщо ж все-таки вирішили найняти професійного оператора, варто ознайомитися з розцінками на відеопослуги. Все весілля, від початку і до кінця, можна запам'ятати за \$60. П'ятихвилинний комп'ютерний кліп - від \$30 до 120, кліп же на всю касету - від \$100 до 250. Послуги фотографа обійдуться в \$100 за 100 фотографій (10x15). І оператора, і фотографа потрібно вибирати ретельно й обережно, краще за рекомендацією друзів. Пом'ятайте, що весілля перезняти буде неможливо.

Обручки, обручки, обручки...

Як не крути, а обійтися без обручок навіть студентам не вдасться. На сьогоднішній день

гладенька обручка коштує від 300 до 450 грн., а фігурна - в 2-3 рази дорожче. Як правило, обручки завжди купує наречений. Однак, не зайвим буде перед походом у магазин тактовно обумовити з нареченою їхню вартість. Адже любов ваша нескінченна, а реальний бюджет - ні. На замітку наречений: обручку не можна надягати на рукавичку - дуже погана прикмета!

Весілля, весілля - у житті тільки раз

Що може бути

романтичнішим за студентські роки. Довгі розмови з коханим до ранку, посиденьки разом з його-твоїми друзями, балачки про життя, гітара... Але один раз закохані приходять до одинієї-єдиної думки: з коханим (коханою) ні на хвилину розставатися не хочу, до кінця життя. Причини рішень одружитися бувають різні.

Причини ранніх студентських шлюбів:

1-а причина, романтична, властива в більшості випадків молоді. Але найчастіше романтизм швидко зникає разом з побутовою стороною сімейного життя. Знаєте таку приказку "Сімейний човен розбився об побут"? От-от, це той самий випадок. Причина 2-а, "капустяна". Такі шлюби, у принципі, приречені на невдачу. 3-я причина - вигідна. Річ розповсюджена, але, як ми всі вже давно знаємо, любові на вигоді не побудуєш! Ну й, нарешті, причина 4-а - найприємніша, любов все-таки! Так! "Так" любові! "Так" весілля! "Так" дітям! Так - доросли! Ви зважилися на цей крок, і абсолютно усвідомлено! Що можна сказати, такі шлюби найбільш щасливі й міцні із всіх видів ранніх шлюбів. Справжня любов - така штука, що з роками тільки міцніє. А це значить, що час все-таки організувати весілля!

Студентське весілля: пакет ошадливий

Подача заяви й розпис

Для подачі заяви в РАГС, крім паспорта, необхідна квитанція про оплату держмита 0,85 копійок. Варто знати, що реквізити для оплати держмита потрібно дізнаватися в РАГСі в ошадбанку їх немає точно. Відповідно до

нового Сімейного кодексу, після подачі заяви чоловік і жінка вважаються зарученими. Якщо хтось із них відмовиться реєструвати шлюб, буде зобов'язаний заплатити "скривдженій стороні" великий штраф. Під час подачі заяви доведеться також сплатити за консультацію з питань шлюбного законодавства трохи більше 4-х грн. Якщо пара хоче узаконити свої стосунки без святкування, то сплатити усього 5 грн. за ламінування посвідчення про шлюб. Одягтися ж на розпис можна просто ошатно: наречений (у випадку, якщо не знайшли весільної

Куди ж вас усіх подіти?!

У кожному гуртожитку процедура поселення батьків і друзів відбувається по-різному. Головне як з комендантом домовишся. Але в основному, це 20-30 грн. за людину. Порівняно з готелями й квартирами - надзвичайно дешево. Ну а якщо гостей дуже багато й в гуртожиток вони ніяк не помістяться, доведеться вам подбати про квартиру, хоча й влетить це в копійчку. Надешевший варіант - це, мабуть, квартира у віддаленому від центра районі, але з такою ораною приїжджих гостей орендарі можуть взяти більше.

Ще один варіант - веселий і суперощадливий

Так придумали й зробили мої знайомі. В один прекрасний момент вони просто тихенько зайшли в РАГС серед тижня й швидко там розписалися (для подібного "швидкого" розпису необхідна письмова заява, у якій вказується вагома причина прохання прискорити одруження). Потім взяли 5 ящиків пива, кілька кілограмів крабових паличок, житнього хліба, сухариків й горішків, захопили друзів і поїхали на природу, де відмінно відірвалися, а потім розповідали всім, як оригінально відсвяткували весілля!

Студентське весілля: пакет урочистий з бонусом, або те, без чого можна обійтися:

Оркестр із голубами замовляли?..

Насамперед, визначтеся, чи потрібна вам урочиста весільна церемонія, адже можна просто офіційно оформити стосунки. За урочисту реєстрацію прийнято брати 40 грн., плюс фонограма з маршем за п'ятірку, за "живу" музику додайте ще 30 грн. За бажанням за 10-20 грн. у РАГСі можна провести генеральну репетицію реєстрації. Варто обговорити, також за бажанням, випускання білих голубів відразу після розпису (один птах на сьогоднішній день у Києві коштує близько 30 грн.) та інші капризи. Якщо ви хочете провести церемонію реєстрації шлюбу в тому ж залі, де буде проводитися весільний бенкет, на природі або ж у власному будинку, ви можете замовити виїзний обряд одруження. Для цього вам буде необхідно з'явитися в РАГС заздалегідь і поставити підпис у книзі реєстрації шлюбів, там же вам видадуть і посвідчення. Але сам обряд буде проведений за всіма правилами вже в тому місці, де ви самі захочете. Вартість проведення обряду поза РАГСом від 400 грн.

Білу сукню на щастя надягла!..

Якщо вже наречена захотіла справжню весільну сукню, отут усе буде небагато складніше, ніж в ошадливому пакеті. Скажемо відверто, весільних салонів багато, і сукні є дешеві, але насправді виглядають вони не стильно. Гарна сукня коштує не менше \$500, а прокат - завжди половина вартості. У чому зміст прокату - важко сказати. Кращий варіант, звичайно, за ті ж гроші пошити ексклюзивну сукню, але це вже як ви захочете. До речі, на ринках у весільних рядах ви можете підібрати собі найбільш прийнятну модель, потім проконсультувати продавця, де що перешити, куди додати квіточки, а де зняти й ...чекати поки вам її перероблять за ту ж ціну. Таке практикується і становитиме вам доларів 200. Плюс до цього сучасна наречена хоче бути ще й в ошатних білих тифельках (залежно від місця покупки - від 200 до 550 грн.), у фаті (60-100 грн.), у рукавичках, що відливають атласом, (50 грн.), із сумочкою (60-100 грн.) і підв'язкою (40 грн.).

Якщо весілля заплановане на прохолодну або холодну пору року, необхідна й накидка, що обійдеться в 200-250 грн. Варіації справжнього костюма нареченого можуть бути такими ж різними, як і сукня нареченої.

Стандартний джентльменський набір складається з костюма (400-1000 грн.), сорочки (50-170 грн.), краватки (30-50 грн.) і взуття - (250-500 грн.).

Зачіски, нігтикі, вії...

Записатися на манікюр і зачіску нареченій потрібно заздалегідь. За тиждень до весілля необхідно зробити пробне укладання, подивитися, що не подобається й навпаки. Звичайна весільна зачіска, із квіточками, стразами й стрічками буде коштувати приблизно 150 грн. за київськими цінами. У знайомого майстра, відповідно, подешевше. Доброго візажиста, що зробить святковий макіяж можна знайти за 135 грн. Ну а святковий манікюр на нігтиках заблискає за 50-70 грн.

Ресторанні надмірності

Ресторани беруть за оренду бенкетного залу різні суми, а деякі здають зал в оренду безкоштовно, але за умови, що їжі ви замовите на певну (немаленьку) суму - в основному від 2000-3000 грн. Кращий варіант - грати весілля в недорогій студентській їдальні, оформленій забавними гаслами в дусі того навчального закладу, де ви заробляєте диплом. Під час урочистого обіду бажано було б звучання живої музики - необхідного атрибута народного весілля. Однак обійдеться це недешево - від \$ 200 до 300 за вечір, при тій умові, що в ролі соліста ви не хочете бачити Миколу Баскова, що за свій двогодинний виступ на приватних святкуваннях бере \$40 000. Тамада візьме від 450 до 850 грн. Якщо він

працює разом з музикантами - від 800 до 2000 грн. Торжество закінчується пізно, а виходить, доведеться дати їм усім на таксі.

Справи машинні

Тут все залежить від смаку й платоспроможності. Можна й "Каділак" замовити, як в Елвіса. Тільки обійдеться він до 400 доларів. Насамперед, необхідно точно довідатися кількість людей, які поїдуть із будинку в РАГС і скільки осіб поїдуть із нареченим і нареченою по місту в проміжку між розписом і банкетом. У першій машині поруч із водієм повинен сидіти оператор, позаду - уже чоловік і дружина. У другу машину варто посадити свідків і фотографа. Це дві основні машини й зайняті

вони будуть весь день. Варто подумати, як розсадити інших родичів-гостей. Потрібно вирішити все заздалегідь, щоб потім у паніці тремтячими руками не набирати номер таксі, тому що нікуди посадити троюрідну бабусю по батьковій лінії. Ціна прокату залежить від марки машини. Але нас, звичайно, цікавлять найпоширеніші або ж найпрактичніші варіанти. Година прокату "Лінкольна" коштує від \$ 20 у неділю й до

вам залишається тільки чекати, може тижнів 2, а може й 2 місяці - все залежить від ваших стосунків з комендантом і наявності вільних кімнат. Але найголовніше, після того як ви все-таки отримаєте заповітне житло, не забудьте віддячити "господарці" гуртожитку цукерками й слизьми щастя - протягом всього часу проживання там зіштовхуватися з нею буде часто.

Ех, дівочу б залишити!..

Заяву на поселення в кімнату ви вже написали, а тепер перед вами паспортно-прізвищні проблеми. У паспорті в дівчини стоїть вже прізвище чоловіка, отже й у студентському квитку, і в заліковій книжці його потрібно змінити, іноді навіть прослизає думка "чому не почекали до закінчення універсу?!" Але про це треба поменше шкодувати й скоріше оформлятися. До заяви на ім'я ректора про зміну прізвища в заліковій книжці й студентському квитку, що подається в деканат, треба прикласти копію посвідчення про шлюб (завіряти її в нотаріуса не треба). На цій підставі працівники навчального закладу повинні видати дружині новий студентський, а в заліковій прізвище просто виправляється (для підтвердження виправлення ставлять печатку ВНЗ). Роблять це абсолютно безоплатно. Лише за новий пластиковий квиток потрібно буде заплатити 2 грн. Також у заяві на ім'я ректора не забудьте вказати, що в дипломі ви хочете бачити нове прізвище, а ніяк не старе дівоче.

Навчальні приємності

Як молодій парі, вам зобов'язані дозволити вільне відвідування інституту, але для цього в деканат потрібно написати заяву. У ній повинно бути обґрунтування вашого вибору відвідування університету. Це може бути, наприклад, те, що чоловік живе в іншому місті, а дружина дуже нудьгує, і взагалі роз'єднувати молоду родину не можна!.. Часто такі варіанти не ефективні, але варто спробувати, якщо дійсно треба. А якщо у вас ще й діти, у цьому випадку вуз просто зобов'язаний дозволити вільне відвідування без усяких застережень.

Зробимо висновки?

У студентському союзі, безумовно, є свої переваги. Але тільки, якщо почуття щирі й дійсно не має сенсу чекати закінчення навчання або 21 року. Зустрічайтеся, одружуйтеся, народжуйте, але, головне, будьте юридично підковані в законах, які захищають ваші права як молодої родини. І собі допоможете, і необізнаним друзям, і своїм майбутнім дітям!

Вінчання - як за старих часів!

Воістину вінчання - тонка справа, але яка романтична! Бажаючі обвінчатися в столичному соборі, повинні викласти 70-80 грн., у сільських церквічках церемонія обійдеться дешевше - до 50. Це ціна для тих, хто готовий, щоб панотець одночасно з ними

"сполучав шлюбом" ще одну молоду пару. А студенти-"індивідуалісти" витратять на вінчання не менше 150 грн. На вінчання потрібно взяти: вінчальні свічі (8 грн.), під них носові хустки - (10 грн.), хустка для зв'язування рук (30 грн.), "Кагор" (до 20 грн.) Крім перерахованого вище у весільному торжестві мають місце ще безліч потрібних і корисних дрібничок. Серед них: стрічки свідків - по 20 грн. кожна; весільний коровай - від 50 грн.; рушник - 15-30 грн.; пляшку шампанського - від 7,5 грн.; коробка цукерок - 15-20 грн.; букет для нареченої із квіткового салону - від 70 грн. Якщо в когось вишивають мамі-бабусі, тоді взагалі чудово. І премніше бачити на весіллі вишитий рідними рушник, і дешевше вийде. А букет з "домашніх" троянд можна придбати в переході метро за 15 грн.

Післясмак святкування

Ну от, свято відгриміло. Ви - відпочили, щасливі молодята з купою подарунків. Квартира, на жаль, не ввійшла в їхнє число. Жити в гуртожитку можна весело, просто треба вміти дивитися на речі з райдужної сторони. Тим більше тепер жити в кімнаті буде тільки ви! Із самого початку вирішіть, чи залишаєтесь ви в тому ж гуртожитку, де жили раніше окремо або ж перейдете в сімейний гуртожиток, де живуть винятково сімейні пари. Такі гуртожитки практикуються не в кожному вузі, тому довідайтеся про них заздалегідь. Подавати документи комендантові гуртожитку потрібно відразу після розпису. Це паспорт, копія посвідчення про шлюб, заява обох молодят, де чітко й доступно викладається прохання виділити їм окрему кімнату. У заяві повинна бути дата, з якої просите оселити вас окреме гніздечко. Після оформлення всіх документів

Визначні дати місяця

1 Квітня брехня Всесвітня

Перше квітня. Відсвяткувавши його належним – веселим – чином, можна й замислитись: а звідки з'явилась ж традиція святкувати такий чудернацький день щороку? Одні вважають, що все почалося з Стародавнього Риму, де в середині березня, а зовсім не на початку квітня, відзначали свято

Дурнів. І є версії, що свято було приурочене божеству Сміху. Хто зна, може, саме звідти й пішло твердження, згідно з яким 10 хвилин сміху продовжують наше життя на добу. Та найбільш розповсюджене на даний день твердження гіпотези першопочатку заснування цього свята пов'язують з переведенням святкування Нового Року. До другої половини 16 сторіччя європейський Н.Р. розпочинався у кінці березня й наставав 1 квітня. Та згодом, за наказом французького короля, офіційно початок було перенесено на 1 січня. Заходи, що були застосовані до прибічників святкування за старим стилем, висміювання, над ними усіяко жартували. На територіях ж центральної Азії та Західної Європи вважають, що свято знайшло відголосок у прощанні населення з зимою та стрічанні весни. Люди спалювали опудало, вдягнене у шкіру звірів, вдягали маски, аби бути невідомими, з піснями й танцями проводжали холоднечу. Широко розповсюдженим є і судження про те, що саме у цей день прокидається домовик, і необхідно усіяко йому задурювати голову, аби збити з пантелику.

Франція

Називають цей день днем "квітневої риби". У силу зміни локалізації у календарі початку року на 1 січня, багато хто продовжував дарувати традиційний новорічний дарунок рибу. Згодом з нововведенням змирились, та свято залишилось. На вулицях країни у цей день можна побачити статечних ділових чоловічків, на спинах у котрих коливаються паперові рибини. Їх наклеюють дітлахи, котрі викрикують час від часу: "Poisson d'Avril"! Так вони відмічають, що їх „жертва” знайшла папірця.

Нідерланди

Кожен намагається вигадати найдивакуватішу новину. Газети брешуть, не червоніючи. Часто повідомляють про прибуття вигаданих осіб.

Англія

1 квітня у Англії "День всіх дурнів". З півночі до 12-ї години дня 1 квітня кожен жартує над своїми товаришами, колегами та друзями (ось такі вони – діловиті та серйозні англійці).

Німеччина

Німці вважають нещасливим цей день, оскільки, за переказами, цього дня народився Іуда. Дорослі й малі розігрують одне одного, відправляють за нездійсненними дорученнями (ось Вам й джерело натхнення, з якого з'явилась казка „Дванадцять місяців”).

Америка

Тут домінують жарти примітивного характеру, які нікому не завдають шкоди. Найпоширеніші: „у тебе шнурівки розв'язались”, „у тебе спина біла” – у нас в Україні, певно, звідти.

І, звісно ж, Україна!

Осередком дня гумору є Одеса, де проходила „Гуморина 2007”. Цього року воно пройшло під девізом: „Відпочинь від політики”. Найфеєричнішим дійством було - Театралізований хід "Одеська книга рекордів Гіннеса", участь у якому взяли півтори тисячі учасників в карнавальних костюмах. Було й швидкісне поїдання апельсинів. У Полтаві вибудувалась величезна черга за безкоштовним борщем, глиняні миски від яких залишались сувенірами людям, що дегустували традиційну страву України. Залишилось лише загадкою: який стосунок має борщ до Дня Гумору. Мистецькими подіями Київська публіка й надалі не буде обділена увагою. Запам'ятай, занотуй та май на увазі, аби тебе не розірвало від розуміння, що навколо стільки відбувається, а ти навіть не розумієш про це. Тож будь у одному човні бурхливої річки подій – тобто, природньо й невимушено. Наша влада має доволі саркастичні жарти. Було впроваджено закон, згідно з яким всі матері, що народжуватимуть 1 квітня одержать 8497 гривень, а хто з них не встигне і напередодні стане матір'ю – 750. Ось так.

Та повернімося до цікавинок історії. Вже до 18 століття "День Дурня" розповсюдився по всій Європі. Традиція була обґрунтована прикладами з Біблії. Зокрема, виникла легенда, що Адам був створений саме 1 квітня. Чи не натякали бува цим на те, що Бог – вдалий жартівник? Пов'язували й першопочаток й з містом Гот, мешканці якого відмовлялись платити данину королю, а коли той наслав каральні сили, то жителі вдали божевільних. Вони займались своїми божевільними справами: скошували траву дмуханням, годували худобу на дахах будинків, полювали за своїми хвостами, ловили сачками корів (все було у кращому стилі Гарсії Маркеса „Сто років самотності”). Як казав Марк Твен: "Перше квітня - це день, коли ми згадуємо, ким є протягом решти 364-х днів в році”.

І ще одне: В Шотландії день квітневого дурня триває 48 годин.

Великдень

8 квітня

Ніч. 12-та година з суботи на неділю. Все життя села в ці години ночі зосередилось біля церкви. Людно й гомінко тут. В селі тиша-тиша, лише зрідка запізнені кроки дзвенять у тиші ночі. Це якась людина запізнилася на кілька хвилин і поспішає з паскою. У всіх хатах блимає вогонь свічок, чи лампадок, а до церкви не пішли й залишилися дома лише немічні старці та малі діти. Високо ще

здіймається полум'я вогню великодньої ночі біля церкви. Вогонь цей розкладають, поправляють та підтримують сільські парубки, й чого тільки вони не нанесли для цього вогню з села — „позичили“ так, що господар не бачив: тут і старі колеса, і старі двері, і драбини від воза, і діжки, і ворота. Але за цю „позичку“ ніхто з господарів не сердиться, і не забирає назад, бо це вважається жертва на святий очисний вогонь...

Нічна тиша порушується...Чутно метушню біля церковного входу. Це церковна процесія, на чолі з священником, з хором, Євангелієм, Плащаницею, образами та численними свічками. Тричі обходять навколо церкви, в церкві ніхто не залишився.

Задзвеніли свіжі голоси хору, могутня й переможна великодня пісня: „Воскресення Твоє, Христе Спасе, ангели співають у небі“ - несеться далеко-далеко в безмежні простори ночі. Господині здійсмають рушники з своїх пасок, а в кого не була засвічена свічка - поспішно запалювали. Після обкаджування пасок, священник читає молитви, проходить і святить паски. Де тільки священник посвятив, одразу господарі підхоплюють кожний свою паску й чимдуж поспішають додому.

На Великдень вмиваються крашанкою

Усі члени родини на перший день Великодня вмиваються крашанкою. Господиня наливає в миску води, кладе туди 2-3 крашанки, а господар кидає дрібну монету й усі по черзі вмиваються крашанкою. Вірили, що коли вмитися крашанкою, то будуть здорові, рум'яні, як крашанка червоні та багаті. Коли є дівчина на виданні, то вмивається перша і виймає одну крашанку, якою вмивалась. Найстарша дитина, донька чи син, що вмивалась останніми, вибирають крім крашанки й копійку, які батько кинув у миску. А дівчина вірила, коли першою вмийтеся крашанкою, то скоро по Великодні вийде заміж, буде здорова й щаслива.

Господар повертається з церкви зі свяченим

У давнину паску святити ніс господар, з нею він і повертався додому. Святити паску в спеціальній посудині або у кошиках. Паску завжди святити ще до сходу сонця, то й господар зі свяченим повертався ще до світанку. З свяченим він обходив спочатку своє господарство: заходив до худоби — корів, коней, овець; потім заходив у клуню та до бджіл.

Святкування

Урочисто всі сідають за стіл ще досвіту, здебільшого по старшині. Коли є малі діти їх також будять і навіть немовлят тримають на руках, щоб разом сидіти за свяченим, разом святкувати. Це святкування вважається разом з душами дідів-прадідів, що в цей день не вважають їх за покійників. Батько, чи дідусь (старший) сідає на покуті, на святому місці, де перебувають у цей час духи-душі, решта сідає по старшині на застелених рушниками лавках, бо поруч „сидітимуть і душі“. Святкують лише досвіту, бо душі сидітимуть за спільним свяченим лише до сходу сонця, а як розвидниться, вони сидітимуть „по кутках“. Після спільної молитви сідають усі. Дідусь, чи батько, розрізує яєчка, обібрані свячені, на стільки частинок, скільки в родині душ. Бере кусочок, запрошує взяти всіх і промовляє: „Христос Воскрес!“ Йому відповідають: „Воістину Воскрес!“ Після цього господиня крає свячену паску й споживають сир, ковбасу.

Звертаючись під час святкування до небіжчиків, христуються й примовляють: „Нам життя та здоров'я, а вам, святії душі, раювання в небі та легко душенькам вашим!“

Батько, випивши чарку, наливає матері, яка також своєрідно примовляє до родини та небіжчиків, часто називаючи близьких їх іменами: „Христос Воскрес, рідні батьку і рідна мамо, хай весело раюється вам із святими в небі!“ Подібних примовлянь багато в різних місцевостях. Після матері чарка переходить до дорослих дітей, а малим дають на цей день мед, чи вино.

Чарка на Великдень, під час святкування, переходить лише один раз. Після чарки споживають усі свячене.

Шкаралупи з свячених яєчок, кості з поросятка, шинки й кришки господиня обережно збирає, щоб ніщо не впало на долівку. Усе це потім закопується на межі ниви, щоб охоронити хліб на ниві від бурі, зливи та граду, а також дати свяченого і ниві. Кришки з свяченого віддають курам, дрібно потовчені. В деяких місцевостях шкаралупи з свячених писанок-крашанок закопують у городі.

На перший день Великодня, а в більшості — перших три дні, — нічого не вариться, і піч не топиться, а їдять лише все приготоване до Великодня.

12 КВІТНЯ День КОСМОНАВТИКИ

Юрій Гагарін - перша людина, яка здійснила політ у космос 12 квітня 1961 року на космічному кораблі "Восток". Після польоту Юрій Олексійович став найвідомішою людиною на планеті.

Про нього писали всі газети світу. Його нагородили орденами, медалями, дипломами, обрали почесним громадянином своїх міст держави Європи, Азії, Африки, Північної та Південної Америки. З місією миру та дружби Гагарін відвідав багато країн світу. Обставини смерті Гагаріна досі остаточно не з'ясовані. Існує ряд суперечливих версій його загибелі. А офіційна версія така: літак навчально-тренувальний винищувач МіГ-15 з Гагаріном та його інструктором, Героєм Радянського Союзу полковником Володимиром Серьогіним, розбився 27 березня 1968 року о 10:31 ранку у районі села Новосьолово за 18 кілометрів від міста Кіржач Володимирської області. Це трапилось в умовах поганої видимості: нижній край хмар був за 300 метрів від поверхні землі. Літак увійшов у штопор, для того, щоб вивести його, пілотам не вистачило кількох секунд. Похорон Гагаріна Ю.О. і Серьогіна В.С. пройшов 30 березня 1968 року на Красній площі у Москві. Гагарін і Серьогін поховані біля Кремльської стіни.

24 квітня – Всесвітній день боротьби з туберкульозом

24 квітня світова громадськість відзначатиме Всесвітній день боротьби з туберкульозом. Головна мета цієї акції – привернути увагу спільноти до однієї з найважливіших проблем світової охорони здоров'я – епідемії туберкульозу. Після, приблизно, двадцятирічного періоду благополуччя, туберкульоз стрімко перейшов у наступ. Прогнози Всесвітньої організації охорони здоров'я щодо появи 90 млн. випадків захворювання та 30 млн. смертей від туберкульозу, на жаль, збуваються. На сьогодні третина населення землі (більше 2-х млрд.) вже інфіковані туберкульозом, щосекунди одна людина на земній кулі заражається цією хворобою і щорічно від туберкульозу вмирає більше людей від усіх інших інфекцій разом взятих.

Не минула ця біда і нашої держави. З 1995 року в Україні офіційно оголошено епідемію туберкульозу, призупинити яку досі не вдається. Минулого року Верховна Рада України на підставі інформації Кабінету міністрів України, констатувала, що захворюваність на туберкульоз і смертність від цієї соціально-небезпечної хвороби продовжують зростати і значно перевищують показники розвинутих країн. Ще за рік до цього, у 2005 році, на обліку в протитуберкульозних закладах України перебувало понад 540 тисяч осіб.

Щодо ситуації на Тернопільщині, слід зазначити, що у 2006 році захворюваність на всі форми туберкульозу порівняно з 2005 роком зменшилась:

- по закладах охорони здоров'я на 6,5%;
- разом з відомчими службами на 5,8%.

Показники захворюваності на всі форми туберкульозу у 2006 році складають:

- по закладах охорони здоров'я 68,5 в 2006 році, проти 73,2 в 2005 році на 100 тис. населення (по Україні 83,2 на 100 тис. населення);
- разом з відомчими службами 74,2 в 2006 проти 78,7 в 2005 р. на 100 тис. нас.

З них захворюваність на туберкульоз легень:

- по закладах охорони здоров'я 58,0 в 2006 р. проти 64,1 в 2005 на 100 тис. нас. (по Україні 73,7 на 100 тис. нас.);
- разом з відомчими службами 63,5 в 2006 році проти 69,5 в 2005 р. на 100 тис. нас. Проте, збільшилась захворюваність на позалегеновий туберкульоз з 8,9 в 2005р. до 10,4 в 2006р. на 100 тис. нас. (16%) (по Україні 9,2 на 100 тис. нас.), що є наслідком підвищення настороженості до туберкульозу загальної лікувальної мережі (урологів, гінекологів, ортопедів, офтальмологів), а також активізації кураторської роботи фахівців з позалегенового туберкульозу ОЛПЛТ.

26 квітня – День пам'яті трагедії на Чорнобильській АЕС

26 квітня — це не просто календарна дата, це символ, наповнений гіркотою подій, дата, яка розділила наше життя на ДО і ПІСЛЯ Чорнобиля. Все далі і далі час віддаляє нас від тієї квітневої ночі 1986 року, з кожним

роком все менше й менше лишається учасників ліквідації тієї страшної аварії, але забувати про їхній героїзм, героїзм усього українського народу ми не маємо права.

Першими, хто кинувся у бій з атомною стихією, були пожежні. Головний тягар ліг тоді саме на них. Адже від того, наскільки швидко та якісно вони вгамують вогонь, залежала доля чи не всієї планети. І вони ввійшли у вируюче полум'я. Вони чітко усвідомлювали небезпеку, але не відступили. Ціною власного життя зупинили "мирний" атом.

Прошло багато часу.... Більшість із них вже давно на пенсії, часто хворіють... Але 26-го квітня, за традицією, всі вони збираються біля монумента: поспілкуватись, розповісти про болячки, згадати тих, з ким довелося служити, помовчати у хвилини мовчання й радити зустрічі, радити життю, хоча це й день всевітньої трагедії, але всі вони були, ТАМ заради одного — ЖИТТЯ.

Polska strona Wielkanoc

*Wesołego
Alleluja dla
mojego Wuja
Wesołej
Wielkanocy, a
po niej więcej
witalnych
mocy.*

Niech

*radosne kurczaki nie wywioda Was w krzaki.
Wesołego jajeczka, życzy Twoja Mireczka.
Wesołego jajka, a Wasze życie niech będzie jak
bajka.*

*Życzenia Wielkanocne składamy, ponieważ zawsze
o Was pamiętamy.*

Życzeń Wielkanocnych fura - wielka jak kura.

Czym jest Wielkanoc i kiedy ją obchodzimy

Wielkanoc jest najstarszym i najważniejszym świętem chrześcijańskim. Wielkanoc jest świętem ruchomym. Może wypadać pomiędzy 22 marca a 25 kwietnia. Dość długo spierano się kiedy Wielkanoc ma być obchodzona. Dopiero podczas soboru nicejskiego w 325 r. ustalono, że obchodzić ją będziemy w pierwszą niedzielę po wiosennej pełni Księżyca.

W roku 1583 po wprowadzeniu kalendarza gregoriańskiego pojawiły się rozbieżności pomiędzy datą

Wielkanocy obchodzoną w Kościele prawosławnym, a datą w Kościele katolickim. W Kościele prawosławnym Wielkanoc (Pascha) obchodzona jest według kalendarza juliańskiego.

Z Wielkanocą i czasem ją poprzedzającym czyli Wielkim Postem wiąże się wiele tradycji, wierzeń. Powstało dużo przysłów związanych z wielkanocnym okresem. Na ten czas przygotowujemy specjalne potrawy - wędliny, mięsa, a przede wszystkim jajka. Domy, mieszkania staramy się ozdobić zgodnie z tradycją. Czas wielkanocny to czas radości - jest wiele specyficznych dla tego okresu zabaw.

Tradycje Wielkanocne Wielki Post

Święta Wielkanocne poprzedza Wielki Post. Trwa on 40 dni. Zaczyna się od Środy Popielcowej nazywanej również wstępną środą lub Popielcem. Podczas środy popielcowej w kościołach podczas nabożeństwa posypuje się głowy wiernych popiołem powstałym w wyniku spalania palm wielkanocnych z zeszłego roku. Kiedyś wierzący że posypuje się głowy popiołem ze szczątków ludzkich znalezionych na cmentarzach. Posypywanie głów popiołem zostało wprowadzone do liturgii Kościoła powszechnego ok. IV wieku. Początkowo posypywano głowy jedynie osobom które publicznie odprawiły pokutę. Osoby te nie mogły powracać do kościoła, aż do spowiedzi wielkanocnej odbywającej się w Wielki Czwartek.

Od X wieku posypywanie popiołem stało się obrzędem dla wszystkich wiernych - symbolem pokuty, żalu za grzechy, gotowości do wielkiego postu - umartwień i rozważań. W wiekach XVIII i XIX - a w niektórych rejonach również na początku XX wieku księża posypywali popiołem jednego najważniejszego człowieka z rodziny - ojca, dziada, oraz dawali mu nieco popiołu do

modlitewnika. W domach ta osoba „dawała popielec” rodzinie - czyli posypywała głowy popiołem domownikom. Wielki post miał być okresem umartwień, pobożności, dobrych uczynków, umiarkowania. W dawnych czasach mieszkańcy wsi przestrzegali zaleceń kościelnych oraz samodzielnie wybierali sobie różne umartwienia. Mięso, a w niektórych domach również nabiał, cukier i miód znikwały ze stołów. Na stołach za to pojawiał się żur postny (zobacz przepis), ziemniaki, kapusta kiszona, śledzie, chleb. W domach bogatych, magnackich post nie był tak dokuczliwy gdyż tam jadano wiele wspaniałych potraw z ryb, jedzono również sery, masło i mleko. Zazwyczaj na czas wielkiego postu ludzie rezygnowali z palenia tytoniu, picia alkoholu. Nie urządzano zabaw, spotkań towarzyskich (potykano się na wspólnych modlitwach), nie śpiewano i nie grano. W połowie Wielkiego postu obchodzono Półpoście. Była to chwila wytchnienia od umartwień i ciszy postnej. Po wsiach biegali chłopcy hałasując drewnianymi kołatkami i rozbijając o drzwi domów garnki wypełnione popiołem

Wielki Tydzień'

Wielki tydzień to tydzień poprzedzający bezpośrednio Wielkanoc. To czas przygotowań do świąt. Czas porządków, przygotowywania potraw wielkanocnych, a także czas codziennych nabożeństw.

Niedziela Palmowa
Wielka Środa

Wielki Czwartek
Wielki Piątek

Wielka Sobota
Wielkanoc

Lany Poniedziałek

Zabawy wielkanocne

Żuraw

Obrzędowa zabawa ze wschodniej części rLubelszczyzny polegająca na tym, że po południu w lany poniedziałek chłopcy zbierali się przed karczmą, chwytali się za biodra sąsiada i wydając

okrzyki jak żuraw biegali za prowadzącym. Gdy ten raptownie skręcił - wszyscy upadali.

Walotka – czyli na wybitki

Zabawa w parach. Potrzebne jest po jednej pisance na osobę. Można grać też zwykłymi jajkami bez ozdób - jeśli szkoda Wam waszych ozdobionych jajek. Przeciwnicy siadają naprzeciw siebie i toczą pisanki - wygrywa ten czyja pisanka nie zostanie zbita. W nagrodę zabiera pisankę przeciwnika. Była to zabawa w którą bawiono się we wtorek po Wielkanocy.

Jajko o jajko

Zabawa w parach. Potrzebne jest po jednej pisance na osobę. Można grać też zwykłymi jajkami bez ozdób - jeśli szkoda Wam waszych ozdobionych jajek. Zawodnicy siadają naprzeciwko siebie. Należy uderzyć jajkiem o jajko partnera. Wygrywa ten zawodnik, którego jajko nie będzie zbite.

Rzuć pisankę

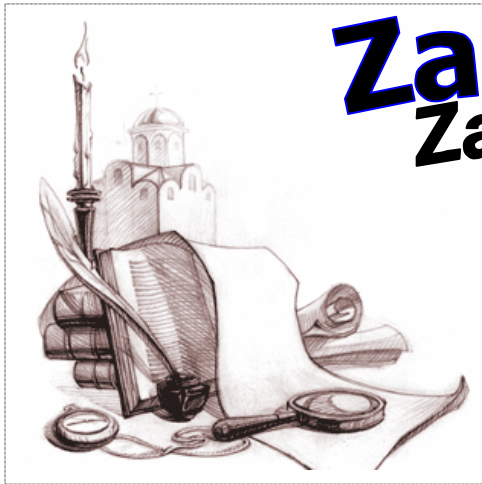
Zabawa w parach. Potrzebne jest po jednej pisance na osobę. Można grać też zwykłymi jajkami bez ozdób - jeśli szkoda Wam waszych ozdobionych jajek. Pary stają w odległości 1 m od siebie i jednocześnie rzucają do siebie jajka. Jeśli je złapią - odsuwają się o metr i rzucają znowu. Wygrywa para która odsunęła się od siebie na największą odległość i której udało się nie zbić jajek.

Kto dalej?

Potrzebne jest po jednej pisance na osobę. Można grać też zwykłymi jajkami bez ozdób - jeśli szkoda Wam waszych ozdobionych jajek. Zawodnicy stają na linii startu. Na podany sygnał popychają swoją pisankę tak, aby potoczyła się jak najdalej. Ten kto wygra - zabiera pisanki przeciwników.

Zabytki Polski

Zameczek Myśliwski

Zameczek Myśliwski w Promnicach jest jednym z najbardziej znanych zabytków w okolicy

Tychów. Jest malowniczo położony nad Jeziorem Paprocańskim jest często odwiedzany przez mieszkańców miasta jak i turystów

Zameczek Myśliwski w Promnicach został zbudowany w latach 1760-1766. Wybudował go ostatni z Promniców, potomek starośląskiej szlachty, Jan Adam. Zameczek jest położony niedaleko Paprocan, po południowo-zachodniej stronie jeziora, od zawsze czynił wrażenie zagubionego w lesie, przez co idealnie nadawał się na tego typu rezydencję. Projekt został opracowany przez nadwornego architekta Promniców, Jana Jahne z Żar koło Żagania.

kamień do budowy czerpany był kamieniołomu w Orzeszu.

W połowie XIX wieku Hochbergowie nowi

właściciele fidekomis u pszczyńskiego, zaprzyjaźnieni z dworem cesarskim w Berlinie potrzebowali rezydencji leśnej odpowiadającej ich arystokratycznym aspiracjom. Jan Henryk XI Hochberg (tytułujący się Herzog von Pless) zainteresował się zamczkiem myśliwskim w Promnicach.

Rezydencja miała stanąć na miejscu starego, chylącego się już ku ruinie dworku Promniców. Zadania jej wykonania podjął się królewski architekt, jednocześnie pełniący funkcję nadwornego architekta pszczyńskiego - Oliwier Paweł, realizował on wiele innych budowli m.in. rozbudowę Browaru Książęcego w Tychach. Prace przy budowie prowadzili miejscowi murarze, kamieniarze i cieśle. Tylko przy wyposażeniu wnętrza korzystano z fachowców z Wrocławia, a nawet z Berlina. Budowa została zakończona

1861 roku, zameczek zrealizowany w stylu neogotyckim z widocznymi wpływami niemieckimi. Jednak niedługo cieszył właścicieli, w niewyjaśnionych okolicznościach w dniu 24 września 1867 roku spłonął. Zameczek był ubezpieczony w Śląskim Towarzystwie Przeciwpożarowym, odbudowany został w

1868 roku. Odbudowa kosztowała 360 000 marek w złocie jej realizację podjął się budowniczy J. Böehme z Pszczyzny.

Borkowice

Borkowice wieś 5 km na południowy wschód od Przysuchy.

Nazwa pochodzi prawdopodobnie od borów, choć patronimiczna końcówka "-ice" sugeruje pochodzenie od imienia

Borek. W 1412 r. zapisana jako Borcovicze. W średniowieczu stanowiła własność gałęzi rodu Duninów, zwanych Borkowskimi, którzy tu mieli swoją siedzibę.

Gmina Borkowice znajduje się przy drodze nr 727 pomiędzy Przysuchą a Szydłowcem, w odległości 6 km od Przysuchy. Z Warszawy dojazd z Białobrzeg drogą 48, z Potworowa drogą 729 i 727 na Przysuchę. Można również z Radomia trasą 12 w kierunku na Opoczno, albo z Radomia w kierunku na Kraków, w Szydłowcu w prawo drogą 727. Najkrótsza odległość z Warszawy – przez Białobrzegi i Potworów wynosi 108 km.

Borkowice położone są w malowniczej i pełnej lasów przysuskiej okolicy. W pobliżu rezerwat przyrody „Puszcza u źródeł Radomki” jako najbardziej wysunięta na północ część Puszczy Świętokrzyskiej. W okolicy w miejscowości Topornia zbiornik wodny zaporowy na Radomce, z plażą i wysepką. Na terenie gminy Przysucha w Zborzenniu dwa ośrodki

szkoleniowo
-
wypoczynko
we.

Na południe w odległości 70 km Kielecczyn a i góry świętokrzyskie, w kierunku wschodnim 88 km do

Paława (Lubelszczyzna i Kazimierz Dolny), na północny zachód 95 km do Łodzi.

Tereny pałacowe bezpośrednio sąsiadują z centralnym miejscem Borkowic w którym znajduje się zabytkowy

kościół. Wjazd w drogę asfaltową pod górę serpentyną przez park, bezpośrednio z drogi 727.

Pałac Dembińskich projektowany w XIX wieku przez Zygmunta Hendla i Władysława Marconiego na wzór francuskiego pałacu magnackiego, usytuowany jest na lekkim wzniesieniu, centralnie w stosunku do arealu 5,5 ha parku angielskiego. Wśród starodrzewu znaleźć można pomniki przyrody jak 300 letni platan, 200 letnią lipę drobnolistną, malownicze alejki, wąwóz i mostek. Zarówno park jak i pałac objęty jest ochroną konserwatora zabytków.

W trzech kondygnacjach (nie licząc piwnic) pałac zajmuje ok. 2000m² powierzchni. Do lat 70-tych znajdowała się tu szkoła. Obecnie obiekt wymaga generalnego remontu. Postanowieniem nr 477/2004 z dnia 30 lipca 2004 Wojewódzki

Konserwator Zabytków w Warszawie wyraził zgodę na przystosowanie obiektu do celów gastronomiczno – hotelowych. W przeszłości już planowano tego rodzaju zastosowanie, wykonując wstępny projekt.

W rozplanowaniu obiektu w projekcie piwnic przewidziano kuchnię wraz z pomieszczeniami gospodarczymi, magazynowymi i socjalnymi dla pracowników, salę restauracyjną i salę klubową dla 17 stolików 4 osobowych i 1 stolika 10-cio osobowego, magazyn i wc.

Na parterze ambulatorium, kuchnia, spiżarnia, łazienka, apartament z logią, biblioteka, sala wykładowa o pow. 100m² i druga o pow. 40m², duży hol, pokój kierownika i recepcja, pomieszczenia administracyjne 25m².

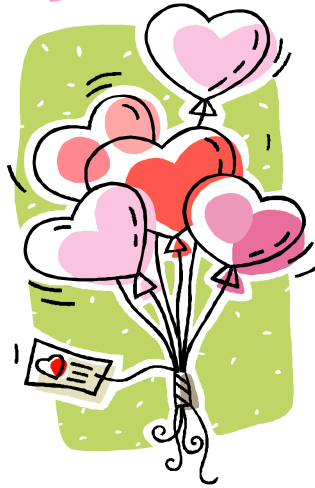
Na piętrze i poddaszu wszystkie pokoje z łazienkami, dodatkowo toalety w korytarzach. Na piętrze przewidziano 3 apartamenty w tym 2 z logią, 5 pokoi 4-ro osobowych, 1 pokój 3 osobowy, 2 pokoje 2 osobowe. Na poddaszu przewidziano 3 apartamenty, 5 pokoi 4-ro osobowych, 1 pokój 3 osobowy, 4 pokoje 2 osobowe, salę telewizyjną 44m².

Podany opis stanowi rozplanowanie i wykorzystanie obiektu przykładowe, bowiem biorąc pod uwagę iż stropy są drewniane (winny być zmienione), obiekt wewnątrz można aranżować i dostosować do potrzeb własnych (korzystny rozkład okien). Obiekt zniszczony upływem czasu, jako ostatni w mazowieckim i jeden z niewielu w Polsce tej wielkości, pozostaje jeszcze w stanie do odbudowy, będąc białą kartą nieograniczonych możliwości połączenia celów komercyjnych z ratowaniem spuścizny kultury polskiej.

Переможці конкурсу

**Переможці
інституцького
конкурсу проведеного
викладачами з
англійської мови
Слозанською Г.І.,
Фариною У.О. між
студентами I та II
курсів на найкращий
переклад англомовної
поезії**

**Чулик Ліля
МЕ-11**

Любов – це...
Любов – це ніжне почуття,
Любов – шлях вічного буття.
Любов – про когось
турбування,
Любов – це тільки починання.
Любов – то рибок порятунок,
Любов – від серця подарунок.

Любов ... яка ж вона проста,
І це, напевне, кожен знає,
І радість коли неспроста,
До неї шлях складний зникає.

Любов – твоя мала сестра,
Любов – то щира з нею гра.
Любов – від смутку то
розрада,
Любов – це плитка шоколаду.
Любов – сам по собі коли ти,
Любов – за руку вдох ходити.

Любов – це ЛЮБОВ!
Це почуття для нас чудове,
Це почуття є незбагненне,
Але найкраща річ для мене...

**Гнатюк Валентина
МЕ-11**

Любов – це...
Любов – це ніжне почуття,
Коли про когось ти
турбуєшся;
Любов – це шлях буття,
Пройдеш цей шлях, і про все
дізнаєшся.

Любов усюди, любов між
нами,
Коли куховариш ти замість
мами.
Любов – це коли годуєш ти
рибок
І спостерігаєш із
задоволенням їх стрибок.

Любов – це подарунок для
коханих,
Вона від твого лине серця,
Вона для сердець жаданих,
Лише потрібно відкрити
дверці.

Коли скривдиш любов, вона
плаче,
Заколишеш ти її на руках,
Пригорнеш до себе, і вона
розкаже
Все, що було не так.

Простягни свою руку любові,
Поможи, коли хтось потребує
тебе,
Розкажи усе, що болить
людині коханій.
Не відвертайся від тих, хто
любить тебе.

Любов є, вона є для тебе й
для мене.
Любов – найкраще, що у світі
є,
Прийди, коханий, ти до мене,
Прийди, бо у тобі життя моє.

**Яркун Оксана
ЕП-21**

Любов – це...
Любов – це ніжні почуття,
Це спосіб нашого буття,
Це піклування про близьких,
І поміч в справах нелегких.
Це приязнь до малих звірків,

Це подорож в твоїй душі,
Любов – реальність, а не міф, -
Це щирість до близьких твоїх,
До вірних друзів, що в біду
На поміч з радістю прийдуть.
Любов – це вся твоя сім'я,
Заплакана мала сестра,
Яку ти радо забавляєш
І ласощами пригощаєш.
Любов – це все твоє життя,
Це твого серця доброта,
Це допомога будь-кому,
Коли хтось втрапив у біду.
Любов – вона і є любов,
Весь світ чарує знов і знов!
Любов – найкращі почуття,
Любов – це ми, це ти і я!

**Литвин Наталя
ЕП-21**

Що таке любов?
Який прекрасний спів дощу,
коли ти любиш.
А що таке любов?
Це почуття і ніжні, і холодні,
Це час, який ми разом
провели,
І ти – його частинка щастя.
Любов, любов, а що таке
любов?
Любов сердечна, ніжна, вічна,
І кожен з нас її бажа,
Яка б тривала в світі вічно.

**Пастух Ірина
МА-11**

Любов – це...
Любов – це ніжне почуття,
Любов несе у небуття,
Любов показує турботу та
неземну, насолоду...
Любов моя, мов тихий океан,
Любов, мов хвиля, що пливе у
берегах,
Любов цвіте по всіх світах.
Любов не є зовсім простою,
Любов для всіх є містикою,
Любов пройде ... та все ж з
тобою,
Любов не лишить все в
спокою...

Любов – це не лише слова,
Любов, мов нянька твоя,
Любов - з тобою гра щодня,
Та знай, вона вічно жива...
Любов – це бажання віддати
своє,
Любов – це просто бути тим,,
ким ти є.

Любов – це коли ти
вдаєш всю себе...
Любов не змінює нічого,
Любов для всіх і ні для
кого.
Невже це сталося зі
мною,
Невже любов прийшла з
тобою?..

**Яріш Наталя
МЕ-11**

Що таке кохання?
Любов! Оспіване до
Рейну
Почуття - любов!
Любов ... яка вона?
Це теплота, турбота й
щирість,
Любові час, проведений
удвох,
Який із радістю
розділиш...
Любов, любов...яка
вона?
Любов – це доброта і
ніжність.
Ти завтра не будеш сама!
Вона відкриє тобі
вічність.

**Галушак Наталя
МА-21**

For You!
You're like the sun,
When you are smiling,
You're like a bird,
That flies in sky.

Into my heart
You took your way,
And want to say:
"Stay there, stay!"

Your eyes are deep
I melt in it,
Your lips are sweet,
You need me, need.

I want to sing,
When you're with me.
I cannot sleep;
It's love? Maybe ...

You are my world,
You make it sweet,
Give me your heart,
I'll stay in it!

Цікавинки від Володимира Івановича

3 історії фальшиво- монетництва

Фальшивомонетництво – злочинне діяння, що відносною держави і

завдає шкоди фінансовим міждержавного співтовариства.

Що тільки не служило людині грошима? Бруски солі в Абіссинії, цвяхи в Шотландії, людські черепа на Соломонових островах, какао-боби в Мексиці, куски шовку в Китаї, раковини каурі в Західній Африці, хліб в Середній Азії, тютюн в Вірджинії.

Гроші, звичайно, винайшли раніше, чим фальшивомонетництво, але різницячи навряд складала пару тижнів.

Спочатку (з виникненням перших держав) фальшивомонетництво розглядалося як обман приватної особи. Звідси було і не досить жорстке покарання. Пізніше, коли підроблення грошей стало носити масовий характер, стало ясно, що ці діяння зазіхають на інтереси держави. Покарання, відповідно, збільшилось. У Давньому Римі громадян на все життя звільнювався від будь-яких податків, а раб отримував свободу, якщо вони повідомляли про фальшивомонетників. Самих злочинців кидали на поталу диким звірам або просто спалювали на вогні.

У Франції у 18 ст. фальшивомонетників живими кидали в котли з киплячою водою. На Русі в цей час підроблювачам грошей заливали розплавлений свинець. Пізніше це покарання замінили більш «гуманним» - відрубали руки і ноги.

В ті далекі часи застосовувався один своєрідний метод визначення винності майстра, підозрюваного в виготовленні фальшивих грошей – йому пропонували потримати в руках розплавлений кусок металу. Присутні при цьому члени «комісії» уважно вдивлялися в обличчя підозрюваного. Якщо під час цієї перевірки обличчя залишалось спокійним, значить майстер поза підозрою.

У Великобританії в середньовіччя право виготовляти монети надавалося королем особам знаним та заможним, які могли ставити свій штамп на монетах, що повинно було засвідчувати їхню оригінальність. Тим не менше, ці ж самі особи займалися підробленням монет. Правда, робили це вони «розумно» - ставили не свій штамп, а штамп іншого виготовлювача – як правило, конкурента.

Коли про це стало відомо королю Генріху 1, він напередодні Різдва 1125 року викликав до себе всіх виготовлювачів грошей, і тим, хто не міг довести чистоту виготовлення монет, відрубували праву руку. З тих пір, якщо говорять про «криваве Різдво», всі в Англії знають, про що йде мова. В 1562 році в Великобританії були запроваджені нові види покарання за виготовлення фальшивих грошей: приковування до ганебного стовпа, відрубування вух, виривання ніздрів. Крім цього, фальшивомонетників присуджували до безстрокової каторги. Але, незважаючи на суворі покарання

виготовлення фальшивих грошей в Англії продовжувались.

Проте фальшивомонетництво було притаманне не лише Великобританії. Підробка монет в Росії за тим же сценарієм. «Журнал міністерства юстиції» від 1864 року повідомляв, що в 17 ст. в Російській імперії було страчено 7000 фальшивомонетників, а 1500 за цей злочин було відрублено руки. За часів правління цариці Анни Іоанівни фальшивих грошей було стільки ж скільки й справжніх. Щоправда, в цей період стали випускати паперові гроші. Стан справ тимчасово покращився, але й ці гроші скоро навчилися підробляти.

Вперше підроблені паперові гроші в Російській імперії було виявлено в 1771 році. Гроші цієї пори були майже однакові і відрізнялись тільки номіналом. Тому фальсифікація складалась з підробки 25 рублевих купюр під 75 рублів. Для цього цифра «2» і слово «двадцять» вичища лися та замітовалися на цифру «7» і слово «сімдесят». Тому уряд Росії змушений був вилучити з обігу 75 рублів асигнації.

Незважаючи на те, що при виробництві грошей застосовувались різні засоби захисту, в Росії було стільки фальшивок, що паперові копюри стали швидко знецінюватись.

В історії фальшивомонетництва були і видатні особи. Одним з найвидатніших фальшивомонетників був імператор Франції Наполеон. Свої війни він фінансував фальшивими грошима і домагався послаблення економіки супротивника, порушуючи грошовий обіг в його країні. Так, в 1806-1809р.р. за його (Наполеона) наказом проходила підробка пруської обігової монети та австрійських паперових грошей, в 1810р. – англійських банківських білетів, а потім і російських асигнацій.

В Парижі, Наполеоном було створено спеціальну друкарню, де найкращі мастри його часу випускали фальшиву російську валюту, яка була навіть краща за оригінали. До речі, саме за хорошу якість ці «гроші» потім відрізняли від справжніх. В цій друкарні готові асигнації робили «старими» - методом штучного забруднення. Від цього фальшивки ставали м'якими, набували попелястого відтінку і виглядали так, наче пройшли через багато рук. Під час втечі з Москви ... фальшивих асигнацій слідували за «Великою Армією», французи, які мерзли, розпалювали ними багаття. Велика частина фальшивих грошей ще довгий час була в обігу в Росії, створюючи значні перешкоди економіці країни. Для боротьби з фальшивими грошима цар

Олександр I вибрав найдорожчий та найгуманніший засіб: наказав приймати їх в банки, як справжні, а з банків-вилучати та знищувати.

Перша світова громадянська війна та революція перевернули всю фінансову систему воюючих держав, в тому числі і Росію, Німеччину, Австро-Угорщину. Гроші ставали папірцями, які нічого не вартували. Літографські станки та друкарські машини не встигали викидати гроші на ринок, щоб встигнути за карколомним ходінням курсу валюти. Гроші на той час навіть не мали номерів, бо підробляти їх не було змісту.

В той час гроші друкували всі, хто хотів. Але навіть в ті суворі часи знаходилося місце для своєрідних «.....» грошових фальсифікаторів. На ринках України під час влади УНР, в обігу були купюри, дуже схожі на справжні. Але, якщо уважно придивитися, можна було помітити, що козак на купюрі ковиряється в носі, гетьман тримає в руках замість булави виделку і стакан, а внизу був напис «Ходять в обігу нарівні з туалетним папером».

Найбільш масовим в історії випуск фальшивих грошей здійснили в нацистській Німеччині. В концентраційному таборі Заксенхаузен нацисти зібрали гравірувальників та художників із різних країн та вирішили під контролем СС випускати фальшиві фунти стерлінги. Однак гітлерівці розуміли, що здійснити цю ідею буде дуже важко. Взяти хоча б папір, його склад. Довелося залучити найновіші технології та науковий потенціал Німеччини та окупованих нею країн. Нацисти поставили перед собою завдання – зробити повну відповідність всіх компонентів фальшивих грошей справжнім. Після того, як був створений, «справжній» папір, необхідно було створити абсолютно ідентичну фарбу, знайти і старанно вивчити таємні деталі малюнку на банкнотах, розшифрувати порядок нумерації та маркування серій та вирішити багато інших проблем. Тільки на виготовлення одного кліше пішло майже сім місяців часу. Одночасно вчені цілої лабораторії працювали над методом швидкого та ефективного «старіння» паперу і фарби. Під час роботи над створенням фальшивих стерлінгів німцям довелося подолати стільки труднощів, що нацисти вирішили нагородити деяких виконавців з числа ув'язнених військовою медаллю «За особливі заслуги».

Перед тим, як почати випуск фальшивої англійської валюти широкомасштабно, гітлерівці вирішили здійснити перевірку якості своєї продукції, а саме в Лондоні – у банку Великобританії. Через своїх колег із Швейцарії дали знати англичанам: чи випускали вони банкноти відповідних серій, номерів та з відповідними підписами? Надійшла відповідь про те, що такі купюри випускалися, гроші цих серій визнаються в будь-якому банку світу.

«Майстерня» концтабору в Заксенхаузені запрацювала на повну потужність, штат її співробітників швидко зріс з 40 до 140, спеціалістів». За весь час ув'язненими було виготовлено близько 135 млн. фунтів стерлінгів (звичайно фальшивих). На цю «валюту» гітлерівці закупили стратегічну сировину, золото, коштовності, здійснювали її обмін на валюту інших країн, оплачували нею послуги шпигунів за кордоном.

Наприкінці війни фашисти, замітаючи сліди, розстріляли майстрів, а обладнання потопили в гірському озері Тепліцци. Обладнання та кліше до сих пір не знайдене.

Після розпаду СРСР та утворення незалежної України був здійснений випуск перших (після 1918 року) національних грошей. Спочатку це був купон, пізніше він став купоно-карбованцем. Хоча

перші купони важко було назвати грошима: у них не було не тільки елементарних засобів захисту, а навіть власних номерів. За 1992-1995 роки купоно-карбованець був знецінений в 320 тис. разів. Буханець хліба коштував 30-40 тис. карбованців, проїзд в метро – 4000. У вересні 1996 року обмін карбованців на гривні проводився за курсом: 1 до 100 тис.

Пік фальшивомонетництва в нашій країні припадає саме на ці роки. Якщо за статистичними даними МВС України в 1990 році було зареєстровано 22 злочини, пов'язаних з виготовленням та збутом підроблених грошей, то в 1992 році – 1507, в 1993 році – 2040, в 1998 році – 4027. З 1999 року спостерігається зменшення кількості зареєстрованих злочинів цього виду. Тим не менше, кожного року в Україні з обігу вилучають в середньому 140 – 150 тис. фальшивих гривень. Характерно, що 60% з них вилучає банківська система, інше 40% - МВС України. Найбільшою популярністю у фальшивомонетників користуються 10 та 25 гривневі купюри.

Перший випуск української гривні 1992 року було здійснено в Канаді за допомогою офсетного друку фарбою, яку можна було змити. У зв'язку з тим, що всі грошові знаки були однакового розміру, виготовлені на папері одного типу а портрети на купонах були схожі то, «переробка» одно гривневих банкнот на двадцяти гривневі для фальсифікаторів не була складною. Гривні сучасного взірця наділені високою якістю та сучасними засобами захисту від підробок. Максимальний термін покарання за виготовлення та збут фальшивих грошей в нашій державі складає 12 років позбавлення років. «Спеціалісти» в Україні в основному працюють з доларами, в Європі найчастіше підробляють купюри

в 50 євро, а в США – 100 доларів.

Наприкінці XX століття, коли масово стали випускати комп'ютери та кольорові принтери, фальсифікація грошей стала значно простішою. Збитки від підробки цінних паперів збільшились в декілька разів. Довелося вводити нові технологічні засоби захисту. США першими вставили в купюру металографічні полоси. З 1980 року почали використовувати полімерну нитку в паперовій масі. На свої підробки фальшивомонетники часом наносять полоси прозорого білила, але достатньо потерти чимось твердим папір в місці розташування нитки, як білило легко зникає, а підробка розкривається.

Уже більше як 200 років прогрес науки, техніки та існування фальшивомонетників здійснюють постійний вплив на вигляд грошових знаків. Вони постійно вдосконалюються, змінюють зовнішній вигляд, підсилюється їх захист. Однак, деякі вчені-криміналісти скептично відносяться до боротьби з фальшивомонетництвом – вони вважають, що припинити підробки грошей не можливо.

Траво і Ми

Якщо Вас затримала міліція.

Що Ви будете робити, коли до Вас на вулиці звернеться міліціонер із вимогою пред'явити документ, що посвідчує особу (паспорт, посвідчення водія, студентський квиток)?
Часом виникає

запитання:

а чому слід пред'являти документ? Можливо, що Ви його не маєте?

Пам'ятайте – міліціонер це представник держави, який охороняє права громадян та громадський порядок. До нього слід ставитися з повагою та виконувати його законні вимоги.

Якщо Ви відмовитесь, то може бути застосований такий захід, як адміністративне затримання. Воно застосовується згідно з пунктом 5 статті 11 Закону України "Про міліцію" та статтею 260 Кодексу про адміністративні правопорушення з метою:

- встановлення особи;
- припинення правопорушення, коли вичерпано інші заходи впливу;
- складання протоколу про адміністративне правопорушення;

Затримати особу працівник міліції може також за підозрою у скоєнні кримінального злочину на таких підставах:

- коли особу застали в момент вчинення злочину чи безпосередньо після його вчинення;
- коли очевидці, в тому числі потерпілі, прямо вкажуть на особу;
- коли на одязі підозрюваного або в його помешканні буде виявлено явні сліди злочину.

Перше запитання, яке виникає: "На який строк порушник може бути затриманий?". У статті 11 Закону України "Про міліцію" сказано:

- на строк до 3-ох годин, а в необхідних випадках для встановлення особи і з'ясування обставин правопорушення – до 3-ох діб із повідомленням про це письмово прокуророві протягом 24 годин від моменту затримання;
- неповнолітні віком до 16 років, які залишились без опікування – до передання законним представникам, а неповнолітніх,

які скоїли суспільно небезпечні діяння і не досягли віку настання кримінальної відповідальності – до передання їх законним представникам або направлення у приймальники-розподільники, але не більше як на 8 годин;

- осіб, які виявили непокору законним вимогам працівника міліції – до розгляду справи суддею.

Якщо Вас затримано, Ви маєте повне право вимагати від працівника міліції пояснень, на якій підставі і з якої причини застосоване затримання.

У випадках адміністративного затримання обов'язково складається протокол.

Затримана особа повинна його прочитати і підписати. Якщо затриманому менше 18 років, про це обов'язково повідомлять батьків, а якщо більше 18 років – то лише на його прохання. Якщо у Вас виникла підозра щодо законності дій міліціонера, занесіть у протокол свої зауваження або викладіть їх на аркуші паперу в заяві начальнику управління міліції або прокуророві. Якщо ці порушення були серйозними – звертайтеся до суду.

Незалежно від причин затримання закон гарантує кожному певні права, можливість захищати себе, доводити свою правоту. Від знання цих прав значною мірою залежить, чи зможете Ви використати їх повною мірою та ефективно захистити себе.

Звісно, закон суворо забороняє застосування побоїв, погроз, залякування з боку працівників міліції – це є протизаконним, навіть тягне кримінальну відповідальність щодо порушників.

Отже, дружіть з законом і у Вас завжди буде все гаразд.

Литвиненко В.І. юрист

Таємне та невідоме

Таємниці чисел

П'ЯТНИЦЯ 13

**Чергова вигадка
людства чи нерозгадана
таємниця чисел**

Будь-яка цивілізація стародавності, як тільки досягала визначеного рівня розвитку культури, неодмінно створювала свій календар. Справа в тім, що календарі у своїй глибинній суті відбивають не тільки відлік перебігу часу, але і несуть у собі визначену інформацію про циклічність енергетичних сил у Всесвіті. Так само ще у давні часи в календарях вираховувалися щасливі й нещасливі дні. Нерідко про настання фатальних днів заздалегідь попереджали пророки і віщуни. Такими днями дуже часто були п'ятниці, які збігалися з 13-м числом місяця.

З давніх часів п'ятниця в різних християнських країнах світу вважається днем край нещасливим. Це тому, що майже дві тисячі років тому саме в п'ятницю на Голгофі розп'яли Спасителя за гріхи людства. Але в оцінці п'ятниці як нещасливого дня з християнами у значній мірі солідарні і мусульмани. У переважній більшості країн, населення яких сповідує іслам, у цей день не прийнято вести ніяких справ, торгувати, вирушати у подорожі і т.д. Винятком є лише дозвіл продавати по п'ятницях у збройних крамницях російський автомат Калашникова! Відома британська фірма Ллойда, яка вже сотні років страхує кораблі надає такі дані: протягом століть фіксуються всі аварії і катастрофи, що трапилися з різними кораблями в будь-яких морях і океанах, найчастіше нещастя відбуваються саме по п'ятницях! Що ж до числа 13, то з ним пов'язані найстрашніші народні повір'я.

Число "13" називають чортовою дюжиною і вважають, що воно приносить тільки нещастя. У Європі 13 сприймається як диявольське, відьомське число, пов'язане з магічним квадратом. На Близькому Сході, у Китаї та інших країнах неприязнь до цього числа була викликана страхом вторгнення у замкнуту астрологічну систему, що складалася із 12-ти знаків Зодіаку. У Китаї цю цифру використовували саме у місячному календарі, в якому рік тривав 354 дні, через певну кількість років необхідно було доповнювати 13-й, високосний, місяць, який вважався нещасливим.

Розсудливий марновірний Захід давно відмовився від використання номера "тринадцять", на вулицях великих міст під цим номером немає будинків, поверхів, квартир, цю цифру "пропускають" при нумерації крісел у салонах авіалайнерів, автобусів і місць у глядацьких залах, вагонах потягів, не кажучи вже про те, щоб давати жакетний номер, що приносить нещастя, лікарняним палатам у клініках.

При поєднанні цих двох факторів, отримуємо "п'ятницю 13-го" - край нещасливий день. При наріканні на марновірство статисти-аномалісти наводять такі цифри:

Німецький клуб автолюбителей приблизно два роки тому опублікував власні дані багаторічного обліку автодорожніх

подій. В кожен "чорну п'ятницю" кількість дорожньо-транспортних випадків зростає майже на 60 відсотків!

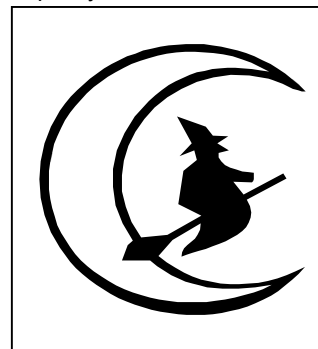
У "Британському медичному журналі" не раз відзначалося: по п'ятницях, а особливо 13-го числа, хірурги намагаються не призначати планових операцій, оскільки знають - ризик невдачі зростає в цей день удвічі! Якщо поцікавитися думкою поліцейських, то вони точно скажуть, що в "чорні п'ятниці" число кримінальних діянь зростає втричі. У такі дні значно збільшується і число самогубств, а також авіакатастроф.

Цей день став фатальним для деяких широко відомих особистостей, що залишили слід в історії. Наприклад, саме в п'ятницю 13-го був арештований і присуджений до тюремного ув'язнення колишній всемогутній "господар Чикаго", відомий американський гангстер Аль Капоне, який встиг підкупити весь чиновницький апарат міста і штату. Але... чомусь щось десь у нього "не зійшлося" саме в ту "чорну п'ятницю"!

У "чорну п'ятницю" 13 вересня 1966 року в знаменитому місті азарту Лас-Вегасі був убитий популярний музикант і композитор Тупак Шакур, який до того зміг щасливо уникнути декількох серйозних замахів.

Та не можна однозначно говорити про фаталізм збігу п'ятниці з 13-м числом. От, наприклад, король Франції Людовік XIII вважав цей збіг щасливим. Він навіть одружився в п'ятницю 13-го з Анною Австрійською, якій на той час виповнилося тринадцять років.

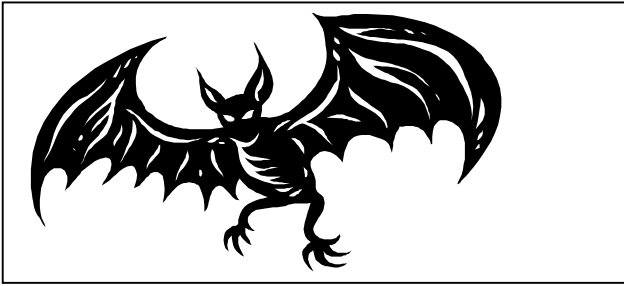
Є випадки щасливих "чорних п'ятниць" і в сучасному світі, як то... У штаті Філадельфія купка дуже заможних людей твердо вирішили показати, що вони дуже далекі від будь-яких забобонів і марновірств, а тому завжди готові відважно кинути виклик "чорним п'ятницям" і іншим символам нещастя. Домовившись, вони об'єдналися у клуб, що з іронією назвали "П'ятниця-13". Збір членів цього елітного клубу призначається тільки по "чорних п'ятницях". Тоді влаштовується розкішний обід, а після нього члени клубу з захватом роблять різні нерозсудливості: вони вщент розбивають великі

дзеркала, проходять під сходами, пригорщаами розсипають сіль, розкривають у кімнатах парасолі, випускають із кліток чорних котів і роблять тому подібні "шаленості". Поки немає ніяких зведень, що когось із членів клубу чи їх близьких наздогнали нещастя.

Спокушають долю і по цю сторону океану - у французькому місті Тулузі, де 13 лікарів організували свій клуб, засідання якого регулярно проходять 13-го числа кожного місяця й обов'язково в кімнаті № 13 місцевого готелю. Члени клубу щиро шкодують, що ніяк не можуть додати до 12 місяців року ще один, щоб цілком присвятити його своїм зборам і святкам.

Що ж, може нещасні випадки у п'ятницю 13-го і справді лише збіг обставин і нічого страшного вона не несе, як кажуть китайці, не варто смикати тигра за вуса! І сподіватися на щасливий випадок.

666: мітка звіра чи...

666 - "число звіра", до тепер не дає тлумачам Біблії спокою. Його таємниця залишається однією з головних загадок Священного Писання. НАПРИКІНЦІ ХХ століття навколо "числа звіра" розгорілися нежартівливі пристрасті, пов'язані з появою штрихкодів і розмовами про майбутню масову ідентифікації населення. Допитливі тлумачі знаходять число 666 скрізь - на застібках і гудзиках, на взутті, на кредитних картках, у номерах нових комп'ютерів і в банківських кодах. Правда, розкривати таємницю самого числа береться небагато.

Крокуючий по планеті глобалізм, на думку деяких християн, несе в собі погрозу тотального контролю над суспільством, що і пророкував Іоанн Богослов у своєму Одкровенні. Мовляв, кожному буде привласнений персональний номер, занесений у центральний комп'ютер, а мікрочип із цим номером і всією інформацією про людину буде імплантуватися під шкіру ще в дитячому віці. Оптимальні місця для уживлення пластинок вчені установили. Це чоло і права рука - нібито там температура тіла міняється швидше всього, що необхідно для підзарядки мікросхем. І віруючі посилаються на 13-ю главу Одкровення, де сказано: "І він зробить те, що усім - малим і великим, багатим і жебраком, вільним і рабам - покладене буде накреслення на праву руку їх чи на чоло їх, і що нікому не можна буде ні купувати, ні продавати, крім того, хто має це накреслення, чи ім'я звіра, чи число імені його". Олії у вогонь підлило повідомлення з США декілька років тому, корпорація ІВМ створила наймогутніший комп'ютер і назвала його "Звір". Пророкування починає збуватися?

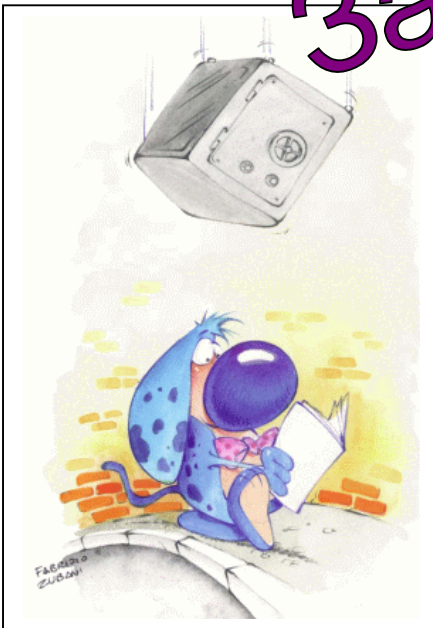
Якщо ж подивитися на "число звіра" під арифметичним кутом, то можна побачити цікаві речі. Наприклад, помічено, що 666 дорівнює сумі перших 36 чисел (36 ,можливо, через те, що саме в цьому віці у людини приборкуються пристрасті і знаходиться розум). Інше спостереження: якщо взяти квадрати перших семи простих чисел (2, 3, 5, 7, 11, 13, 17) і скласти їх, то вийде знову ж 666. А зведення в квадрат з часів засновника нумерології Піфагора вважалось магичною операцією (число береться стільки разів, скільки воно саме собі вказує, - у цьому і складається таїнство). Існує гіпотеза, що 666 означає недосконалість на відміну від числа 777, що є трикратним символом гармонії. Тлумачень безліч, але найчастіше за межами аналізу залишаються деталі, на які треба б звернути увагу в першу чергу. Скажімо, задуматися, як було записано "число звіра" в оригіналі, тобто в грецькому першоджерелі. Це для нас, які користуються арабськими цифрами, три шістки несуть у собі деяке містичне зачарування. Але коли писалося Одкровення, числа "виглядали" інакше. Чи така дрібничка: чому Іоанн Богослов називає 666 "числом звіра" і одразу "числом

людським"? А розуміти це в першому наближенні треба буквально: число людське - це число людей, спокушених звіром. Тільки число опосередковане, виражене як частина цілого. 666 - це дві третини від 1000, простіше говорячи - 66,6%. Тобто, "щоб опанувати світом, зло повинне перебороти рубіж впливу в 66,6%", - затверджує кандидат технічних наук Андрій Осипов. Сфера його наукових інтересів - стійкість так званих бінарних систем. Простіше говорячи, систем взаємодії двох протилежностей У філософії і богослов'ї бінарних систем вистачає: добро - зло, Бог - сатана, порядок - хаос... На це і звернув увагу при читанні Одкровення Андрій Осипов: "Тлумачі забувають, що головна тема Апокаліпсиса - непримиренна боротьба добра і зла, причому вже в крайній формі, у стані війни. На 90% текст складається з опису "воєнних дій". Логічно шукати розгадку числа 666 у зв'язку з боротьбою протилежностей, тобто в рамках бінарної системи, яка є стійкою тільки усередині діапазону від 1/3 до 2/3. Тобто від 33,3% до 66,6%. Інакше різко зростає її нестійкість, губиться керування. Без примусового втручання система приречена на розпад.

З погляду ж православ'я саме по собі число 666 нічого не значить, крім власне числа. Воно спокійно вживається на своєму місці. Наприклад, у Біблії є 666-а сторінка. Апостол Іоанн і в думках не мав виступати проти цього числа, він просто вказав ознаку, по якому з появою Антихриста можна буде упевнитися, що це він. Скажімо, перевести його ім'я в число 666 за допомогою нумерації букв і їхнього додавання. Але, думаю, ім'я звіра не випадково виражається трьома шістками. Бог протягом шести днів створив Всесвіт, а на сьомий спочив від усіх справ Своїх. Звідси в людей установлений семиденний тиждень. Якщо забрати день відпочинку, залишається робота, робота і робота. От у цьому змісті число 6 означає позбавлення спокою. А в потроєному виді - позбавлення вічного спокою. Православ'я стверджує, що великої таємниці числа 666 немає. Антихрист поставить на своїй діяльності такий знак саме тому, що так сказано в Одкровенні. Хоча б просто в порядку цинізму, щоб його пізнали. Як то, наприклад, долларів банкноти мають ширину 66,6 мм. Можна було б вибрати будь-як інший розмір - але вибрали той, котрий має біблійну аналогію. Утім, три шістки можуть здаватися цікавими тому, хто нічого не знає про Новий Завіт і Одкровення Іоанна Богослова. Просто в Старому Завіті число 666 з'являється як вершина земної могутності: саме стільки талантів золота збирав самий могутній ізраїльський цар Соломон зі скорених сусідів. Число 666 для тих, хто залишився у світі Старого Завіту, - щось начебто підкови над дверима, просто талісман, у зміст якого вони особливо не вдумуються.

Закони Мерфі

Закони матінки Мерфі від Литвиненка В.І.

1. Недолік довіри.

- 1.1. Коли ви говорите малюкам «НІ», вони не можуть повірити, що ви дійсно мали

на увазі заборонити їм це.

- 1.2. Вони будуть просити знову і знову, доки ви не скажете «ТАК» .
1.3. Якщо навіть ви не скажете «ТАК», вони в будь-якому випадку зроблять те, що їм було бажано .

2. Фактор заборони.

Чим настійливіше ви щось забороняєте, тим частіше вони будуть робити це.

3. Доктрина децибелів.

- 3.1. Чим голосніше ви кричите, тим менше вони вас чують .
3.2. Чим менше вони вас чують, тим голосніше вам доведеться кричати .

4. Разюче рішення .

Коли ви спіймали свою дитину на тому, що він лупцює іншу дитину, треба схопити його якнайкраще, стукнути його як слід і крикнути: «Тепер будеш знати, як бути жорстоким!» . І він дійсно буде знати.

5. Загадка відносно плачу.

- 5.1. Чим слабший біль, тим довше і голосніше вони плачуть .
5.2. Чим більше ви їх заспокоюєте, тим голосніше і довше вони плачуть .

6. Закон батьківських команд .

Єдина батьківська команда, на яку ваша дитина не зреагує непокорю – це команда , яку дитина не чула.

7. Життєві принципи пожирача печива.

- 7.1. Найкращий засіб їсти печиво – повільно, прямо перед носом у кого – небудь з братиків або сестричок .
7.2. Печиво існує також для того , щоб розкришити його по цілому будинку (в кінці-кінці, зобов'язаний хтось годувати тарганів!).
7.3. Печиво, яке з'їджене наполовину добре ховати серед подушок на дивані.

Мистецтво бути експертом

Правило Марса

Експерт - будь-яка людина не з нашого міста.

Визначення Вебера

Експерт - людина, яка знає все більше і більше об все меншому і меншому, поки не знатиме абсолютно все абсолютно ні про що.

Правило Уоррена

У експерти треба взяти того, хто вважає, що робота займе дуже багато часу і обійдеться дуже дорого.

Рекомендація Пітерса

Вгадайте підряд три рази, і заробите репутацію експерта.

Закон Шредера

Нерішучість - основа гнучкості.

Правило Берке

Ніколи не ставте завдання, рішення якого вам невідоме.

Слідство:

Ставте завдання, по яких рішення є тільки у вас.

Афоризм Матца

Вивід - те місце в тексті, де ви втомилися думати.

Правило минулого прогнозу Фагіна

Непередбачливість - ось точна наука.

Перше правило історії

Історія не повторюється - це історики повторюють один одного.

Закони фізики Данлепа

Факт - це отверділа думка.

Під впливом високих температур і тиску факти розм'якшуються.

Правда еластична.

Максима Меркина

Якщо сумніваєтеся в прогнозі, говорите, що дана тенденція матиме місце і в наступному періоді.

Рішення Халгрена

Якщо ви сплохували, напускайте туману.

Теорія прогресу Хокінса

Прогрес полягає не в заміні неправильній теорії на правильну, а в заміні неправильній теорії на неправильну ж, але уточнену.

Закон Мейера

Ускладнювати - просто, спрощувати - складно.

Закон Хлейда

Рішення складної задачі доручайте ледачому співробітникові - він знайде легший шлях.

Закон Ханта

У будь-якої великої ідеї є недолік, що рівний або перевищує велич цієї ідеї.

Бритва Хеллона

Не убачайте злого наміру в тому, що цілком з'ясовно дурістю.

Наступною нашою зупинкою стає місто ПРАГА

Країни світу

Впродовж багатьох століть вона захоплює своєю красою й визначними історичними пам'ятками, які щороку відвідують більш як 5 мільйонів туристів з усього світу. Стародавня

легенда про чеські династії зв'язує історію Праги з іменем міфічної княгині Лібуші. Якось вдивляючись із крутої скелі в протилежний берег Влтави, вона пророко вигукнула: "Бачу місто велике, до зірок піднесеться слава його...".

Чимало таємниць відкриє допитливому мандрівникові неспішна прогулянка історичними місцями міста на Влтаві, що підкорило Моцарта, Бетховена, Чайковського, Ейнштейна й Аполлінера.

Жодне інше місто не може зрівнятися із стовежевою богемською столицею за багатством історико-архітектурної спадщини та кількістю романтичних легенд і переказів, пов'язаних з історією "кам'яного серця Європи". Величний Празький град, романтична Мала Страна зі своїми бароковими палацами й простими будиночками, вузькі середньовічні вулички Старого міста, тихі Градчани й вируючі життям нові ділові райони, надсучасний профіль Танцюючого будинку та чіткий силует Карлового моста – усе це Прага.

втілює в невтомному спорудженні шедеврів архітектури. Гордістю Чехії став

Однак головною туристичною Меккою є такі Празький Град, заснований Карлом IV. Прагнення чеського короля забезпечити улюбленому місту вічну славу

імператорський замок і величний собор святого Віта, що мистецьки поєднує готику й ренесанс. І не дивно – він зводився протягом п'яти століть.

В Празькому Граді не оминуть Злату вуличку. В містичну епоху імператора Рудольфа алхіміки займалися тут пошуками філософського каменю та еліксиру вічної молодості. А сьогодні в крамничках й майстернях приїжджі охоче купують вироби зі скла та глини – унікальні й ексклюзивні, оскільки виготовляються вони в єдиному екземплярі.

Тут людно й молодод – у будь-яку годину дня і ночі. Дискотеки й бари не закриваються практично до світанку. Празькі ресторани, винарні й, звичайно, знамениті пивні задовольняють найвимогливіший смак... і найскромніший бюджет!

Немає більш романтичного у світі міста, аніж Прага, яке більше би пасувало для романтичного вікенду чи незабутнього тижня удвох. А неодмінний поцілунок на Карловому мості – традиція, якій не зраджує ніхто. Незалежно від віку – у Празі молоді всі!

Дозвілля та розваги

Куди біжить Час?

Життя
занадто
швидке. Час
мчить
вперед, наче
пес на
повідку, і
тягне нас за
собою.

Післячора
наступас

післязавтра. Вже модно спати на бігу, скоро буде престижно спати за кермом. Навіть сні дивимося в режимі швидкісної перемотки. Очевидно, людство має намір перевищити швидкість світла і жити в надсвітловому майбутньому.

Час - це бог руху. Його воля відчувається в змінах дня і ночі, у періодичних спалахах закоханості, в рівномірно-прискореному пересуванні тіла з пункту А в пункт Б і у танці годинникових стрілок. Час рухає нашим серцем і ворушить звивинами нашого мозку. Він всюдисущий і всемогутній, але, як і належить богам, не втручається в людські справи. Час приймає наші жертви, принесені, щоб не запізнитися. Час також біжить поряд, коли ми стоїмо на місці. Його не треба кликати, йому не треба молитися - він покровительствує всім і кожному, бо тільки так можна рухати Всесвітом.

Час непідкупний. І американський мільярдер, і студентка-відмінниця з глухого села, що приїхала у велике місто вчитися за державний кошт, лягають спати, однаково переконані, що прожитий день не повернеться. Вже не прокинешся від дзижчання випадкового джмеля, що прилетів через балконні двері в пошуках квіткового нектару. Сьогодні тебе збудить солодке очікування зустрічі. Вже не купиш щасливий білет в автобусі. Натомість два щасливих білети на денний сеанс приємно грітимуть кишеню. І те, що станеться з тобою в темряві кінотеатру на задніх рядах, теж не повернеш ні за які гроші. Квитанції на здійснення мрій обміну і поверненню не підлягають.

Людам не подобається прямолінійний біг Часу. Цінуючи щастя, ми намагаємося повернути ті хвилини, коли життя посміхнулося до нас. Закон причинності не дозволяє нам вирватися з об'ємів сьогодення, і ми

пускаємо Час по колу, повторюючи вчорашній день. Шаманство законів і звичаїв, таємні формули забобонів повертають нам слабкий аромат вчорашнього щастя, яке ніколи не повториться, бо не можна двічі увійти в одну і ту ж ріку та тричі зварити смачну уху з однієї і тієї ж риби.

Годинник і наше серце завжди цокають у різному ритмі. На парах ми ненавидимо Час, що, припорошений крейдою, повільно плететься в кінці довгої черги викладачевих одкровень. На іспитах ми зі скаженим безсиллям слідкуємо, як Час бігає навколо екзаменатора, вигукуючи: "Виклич отого! Він, мабуть, уже готовий!". Та коли Час приходить посидіти в нашій улюбленій компанії, ми зустрічаємо цього стукача як рідного і наливаємо аж по зеньки, щоб він надовго залишався з нами. Бо хто має Час, той має свободу, і той найбільший багатій в світі.

Час легко знайти і загубити, полюбити і використати, виміряти і не зрозуміти. Люди роблять з Часом що завгодно, а Час просто рухає нас в майбутнє.

Час приносить нам мудрість, вчить прощати ворогів, забувати про дрібниці. Час приходить до нас, коли ми знаходимо своє спрямування. Час втікає, коли ми граємося з долею в квача. Іноді ми непокоїмося: "Куди втікає наш Час?", озираємося навколо, знімаємо священний талісман - годинник з лівої руки і одягаємо на праву. А він насправді нікуди не втік, просто непомітно йде поряд, крок у крок з нами. Час - невидимка, що завжди поруч. Куди йдемо ми, туди йде і наш Час. Прийде Час миру на Землі.

Прийде Час цікавих пар з безкоштовним пивом у перерві. Прийде Час вчитися на власних помилках. Прийде Час найвищої цінності людини. Прийде Час, коли наші студентські мрії перетворяться у тверду віру, яка здатна змінювати світ.

Чи розполовинене життя студента на академічне та особисте?

Спробуємо викласти власні інтуїції з цього приводу.

Життя людини – це постійний рух у прагненні вийти за власні межі, дізнатися те, чого раніше ви не знали, можливо те, чого раніше не знало людство. Якщо людина відчуває у собі клопотіння цікавості, якщо її несе на крилах мрії (а цікавість якраз допомагає мрії здійснитися), то ця людина – молода людина, скільки б вона не нарахувала вже зим і літ.

Потяг до творчості вкорінений глибоко у сутності людини. Чи ліпить,

чи думає людина – вона творить, і навіть коли руйнує старе, тим намагається дати собі ілюзію створення нового.

Людина активна, бо прагне стати більшою, ніж вона є. Не важко погодитись зі словами Хосе Ортеги-і-Гассета: „Ничтожна та життя, в котрій не клопочет великая страсть к расширению своих границ.”

А тепер візьмемо студента. Його життя розписане по годинах, складається з навчальних пар і з життя поза ними. Звичайно, кожен обирає для себе сам, що робити у вільні години або й замість пар. Але якщо молодій, сповненій життєвих сил людині задати питання: „Де ви навчаєтесь?”, то хіба ж вірно буде відповісти: „В університеті такому-то, на факультеті такому-то...”? Слушно це лише частково, і ви з цим погодитесь, якщо сприймете питання у його найширшому значенні. Адже людина навчається всюди: вона дивиться навколо себе, йдучи вулицею, вона постійно помічає те, чого раніше не помічала, вона розмовляє з людьми, зіставляє тексти книг з оточуючою дійсністю. Якби вона не робила цього, то хіба б змогла дізнатися щось справді нове? Людина – цілісна у своєму світостворенні і не може розривати свої дні на частинки: окремо – навчання, окремо – життя (як іноді кажуть) або, ще краще, особисте життя. Хіба ж навчання – це не особисте життя у прагненні пізнати світ?

Єдності неможливо досягти одразу, але до неї неодмінно потрібно прагнути, інакше дійсно, природнім результатом буде відчуження або інститутського, академічного життя, або ж так званого особистого життя, оскільки лише божевільні можуть жити за двох.

Якими шляхами дістає людина нове знання? Фактично, це книги, спілкування та спостереження. Не можна сказати, що щось тут є бесперечно більш значущим за інше, проте, книги, кінець кінцем, є спілкуванням, але з особливою тяглістю часу і з мертвими або недосяжними людьми або ж просто, так би мовити, заочне спілкування. Не можна нехтувати й спостережливістю, але на ній одній далеко не пройдеш. Отже, наважимося зацентрувати саме на

спілкуванні. Звичайно, воно не лише розширює наш світогляд, але й просто дає задоволення. Тут нема питань. Та зверніть увагу, яке велике значення відіграє комунікація у самотверженні людини в будь-якій галузі діяльності, кожна з яких потребує особливих знань.

Наведемо приклад. Нехай студент вірить у те, що можна стати науковцем лише читаючи книги. Так, згода, в них можна багато чого навчитися. Але є одна маленька переешкода: книги несуть у собі більше запитань ніж відповідей. Так, можна спробувати відповісти самому. Але, наприклад, не у кожній книзі оприявлено намір автора, не всюди очевидно, для чого він це писав. Адже кожна молода людина, навчаючись, замислюється над питаннями: „Для чого я це роблю?”, „На чому зупинитися, як прийти до того, що дійсно цікавить і цікавитиме мене?” Можна прочитати ще кілька книжок, але ж так важко буває знайти відповідь саме на власне запитання! Це те саме, що й з картинами: вони відображають лише найподрібненіші миттєвості і просто неслагодній людині описати все, що вона думає чи відчуває, тоді коли іншу людину може цікавити саме оце, ненаписане, ненамальоване. А багато важливих питань, залишених без відповідей, створюють у душі пустку, побивають надію. Один імпульс живого слова, одна присутність іншої людини з більш широким, ніж у вас, горизонтом може відновити надію, втрачену у безрезультатних пошуках відповідей.

Часто студенти бояться питати викладачів. Але якраз у декого з них можна знайти саме те, чого шукаєш, можна очікувати на їх увагу і підтримку. Якщо ви теж один із них і, проте, хочете говорити, то порада така: віднайти найнагальніше запитання, таке, щоб воно йшло з самої вашої суті (нехай би воно й не стосувалося предмету викладання, а просто проблем буття небайдужої людини, такої як ви і вони) і, наважившись таки запитати, ви поступово забудете про безглузде тремтіння перед іншим, залишиться лише тотальна увага. Також необхідно спілкуватися просто із найрізноманітнішими людьми, помічаючи якісь їх риси, порівнюючи їх з рисами інших людей.

Наостанок хочемо сказати лише про мету. Якщо для вас на стільки багато всього цікавого, що розбігаються очі, то спробуйте запитати себе: „Що

я можу зробити для того, щоб світ став кращим?” з цього приводу маємо цікавий приклад. Один із засновників відомої на сьогодні

компанії по виробництву комп'ютерної техніки „Apple” був колись хіппі. Вже після її розквіту писали про те, що питання на яке вона власним існуванням стала відповіддю, було питання, яким переймався увесь рух хіппі, це саме те питання, яке ви прочитали останнім. Але воно є, як на нас, універсальним і те, ким ви будете, частково залежить від того, яку відповідь на нього дасте.

РІЗНОМАНІТНИЙ СПОРТ У СВІТІ

СТРИБУНИ ПАНТЕКОСТА

На острові Пантекост (нині Республіка Вануату, що на островах Нові Гебриди у південно-західній частині Тихого океану) щороку проводяться своєрідні спортивні змагання сміливих і відважних. Біля підніжжя одного з пагорбів вибирають високе дерево. Схил пагорба ретельно переорюють, очищують від каміння і дерев. Дерево слугує основою для спорудження навколо нього вишки з кількома площадками для стрибків, найвища з них споруджується на 30-метровій висоті. До площадок прикріплюють по 2 ліани певної довжини, що мають на кінцях по петлі. Сміливці по черзі піднімаються на вишку. Просунувши ноги у петлю з ліаною і закріпивши її на щиколотках, вони стрімко падають вниз. Ось голова стрибунів ледь торкнулася землі. Ривок... Ліана, наче гума, підкидає стрибунів. Перевернувшись у повітрі, юнак опускається на землю. Для юнаків острова цей стрибок - своєрідний екзаман на "атестат зрілості". Не було випадку, щоб стрибки

До речі, ще не минуло й 20 років з дня стрибка Хаккетта з Ейфелевої вежі, а вже можна вести мову про стійкий ріст рядів не тільки любителів, а й професіоналів банджі-джампінгу. Фахівці класифікують три різновиди стрибків з тарзанкою. Це, зокрема, стрибки з мостів (bridge swinging rope), стрибки з будівельних кранів (crane swinging rope) і найбільш екстремальний вид - стрибки зі скал (rock flying rope & rock swinging rope).

Досвідчені "джампери" намагаються максимально ускладнити стрибок, додаючи різноманітні трюки і використовуючи малоприспособлені для подібних занять споруди. Надзвичайно небезпечним є стрибок з баластом, коли стрибун летить вниз з чималим вантажем у руках, а в нижній точці відпускає його. Адаже зворотна сила банджі більша, аніж при звичайному стрибку, отож стрибун може підкинути навіть вище "точки відриву" і зовсім по непередбачуваній траєкторії...

Цікавою є інформація про "най-най" досягнення в галузі банджі-джампінгу. Так, наприклад "батько" цього виду розваг Ей Джей Хаккетт якось стрибнув з найвищої будівлі Окленду (180 м). А в жовтні 1997 року в місті Оффенбах (Німеччина) був здійснений найбільш масовий в історії банджі-стрибок (що й зафіксовано у Книзі рекордів Гіннеса): 16 жінок, зв'язаних разом шістьма мотузками, стрибнули на гумових банджах зі спеціально сконструйованої платформи заввишки 52 м. Вікторія-фолз (водоспад Вікторія, що на сході Зімбабве) - найвища в світі природна точка, з якої здійснюються стрибки з тарзанкою (111 метрів). А найвищий "джампінг-міст" знаходиться в ПАР. Подейкують, що з нього стрибнуло вже 22 тисячі осіб, і лише 30 відмовилися від цього "задоволення", злякавшись в останній момент висоти. Кожного, хто ризикує кинуться з цього мосту, знімають на відео, а потім дарують касету і диплом "За відвагу". Звичайно, усе це далеко не безкоштовно. Наприклад, щоб стрибнути з 53-метрового моста над морським каналом у болгарській Варні необхідно викласти 30 Євро.

До речі, й у нас, в Україні, існує рух "джамперів". Регулярно проводять показові виступи з 30-метрового арочного мосту Запоріжжя члени Запорізького клубу альпіністів і туристів-екстремалів "Ермітаж". На власні очі довелось бачити, а от у гроті Шаляпіна, що на "стежці Голіцина" у Новому Світі в Криму підприємливі молодці скидали бажаних з 25-метрової скелі вниз лише за 25 українських гривень. А одна з туристичних фірм Кам'янець-Подільського пропонує "незабутній відпочинок" - стрибнути з тарзанкою з місцевого мосту через річку, що висотою 70 метрів. Дійсно враження незабутні. Їх навіть не точно передає вираз "душа тікає у п'яти". Швидше, душа парує окремо від тіла господаря, який стрімко летить вниз. Спочатку долі секунди здається собі птахом, далі звичайним каменем. Потім на долі секунди стає все рівно. Верх і низ міняються місцями - не розібрати, де небо, а де земля. І тільки коли за кілька миттєвостей до зустрічі з водою (землею, скелею тощо) тебе добряче смикне за ноги - стає зрозуміло, що тепер практично все скінчилося добре...

Безперечно, більшість читачів вже зрозуміли, що саме сміливці Пантекоста дали початок модній зараз у світі екстрім-розвазі під назвою банджі-джампінг (від англійського "bungee-jumping"). Любителі цієї розваги нині ідентифікують її як екстремальний вид спорту, що полягає у стрибках зі спеціальних висотних споруд, а також мостів та інших об'єктів з еластичним канатом, що кріпиться до ніг та інших частин тіла стрибунів.

В Україні ж, як, до речі, й Росії, частіше називають це більш звично "стрибки з тарзанкою". Історія розповідає, що першими стали наслідувати стрибунів Пантекоста циркові повітряні акробати, які, падаючи на манеж з-під самого куполу цирку, перехоплювали подих глядачів, але в останній момент підлітали уверх на розтяжному механізмі. Потім ніби цією розвагою зацікавилися у США. Однак першим увів словосполучення "банджі-джампінг" (стрибання на еластичному канаті) новозеландець Ей Джей Хаккетт. Він же, стрибнувши 1984 року з допомогою банджі на очах численних спостерігачів, телеоператорів і фотографів з Ейфелевої вежі у Парижі, не лише відразу потрапив у поліцейську дільницю, а й здобув масу прихильників і послідовників цілому світі.

Адаже як усякий екстремальний спорт банджі-джампінг не просто сприяє щедруму виділенню адреналіну і вимагає від стрибунів певної сміливості, але (і в цьому його відміна від інших екстремальних дисциплін) не вимагає спеціальної підготовки.

Більше вимог висувається до технічного спорядження і, зокрема, основного елемента - еластичної банджі (чи каната), що з допомогою спеціальних пристосувань кріпиться до ніг (щиколоток) стрибунів, або до його тіла. Тут необхідно враховувати і ресурс, і запас міцності, і ступінь розтягнення.

Крім того, у деяких банджі-клубах існує віковий ценз: як правило, особи, які не досягли 18-річного віку до стрибків не допускаються. Подібні обмеження пов'язані з тим, що обладнання для стрибків спеціально "підігнане" під стрибунів вагою від 75 до 125 кг.

Кухня народів світу

ІРАНСЬКА КУХНЯ МАЄ СВОЄ МЕНЮ І ВЛАСНУ СМАКОВУ ГАМУ

Маючи в арсеналі подібні до кавказької, індійської й пакистанської кухонь не тільки способи приготування, але і вихідну харчову сировину і кухонне начиння, іранська кухня створила своє меню, власну

смакову гаму.

Кухня Ірану базується на рисі, хлібі, свіжих овочах, зелені і фруктах. Потрібно відзначити, що рис - головний і майже єдиний гарнір, що пропонують до всіх страв. Всі іранці його готують 5 разів на тиждень, а жителі районів Перської затоки - щодня, доповнюючи стравами з риби.

Рис для плову готують і подають зовсім окремо від інших компонентів: м'яса, дичини, риби, яєць, трав, не змішуючи з ними навіть на блюди під час їжі. Також окремо подають різні підливи.

Оскільки рис складає основу плову, то від якості його приготування багато в чому залежить смак усієї страви. Мистецтво полягає в тому, щоб рис під час відварювання не розтріснувся, не розварився і не став би клейким. Для цього беруть визначені сорти рису, відварюють переважно на пару чи іншими традиційними способами варіння.

Для плову використовують пакистанський чи іранський рис, останній, до речі, найдорожчий. Жителі узбережжя Каспійського моря люблять плов, що за способом приготування дуже схожий до того, котрий готують і українські господарки. Окремо готується підлива. Вона може бути з курки, яловичини чи баранини. У кожен підливу

додаються спеції: чорний чи червоний молотий перець, зарчубе, зіре, кінзу, коріандр, м'яту. До речі, сьогодні іранська кухня використовує велику кількість спецій, сприймаючи й індійські, і південноазійські інгредієнти.

М'ясо ягнят і баранина, найчастіше перемелене чи дрібно нарізане, рідко подається як основне блюдо. Крім, природно, шашлику. Іранські баранячі шашлики відрізняє наявність тонкої хрусткої скоринки, а порівняти їх можна хіба що із шашликом з філе курки, або ж з осетрини.

Мезерджі родом з Мешхеду. На його батьківщині дуже смачно готують кебаб. Кебаб - страва, що ось вже протягом багатьох століть не перетерпіло ніяких змін. Соковите рубане м'ясо на шампурах перед тим як відправитися на розпечений мангал занурюється в цибульний маринад.

Рум'яний духмяний кебаб з перцем і зеленню просто-таки тане в роті.

Національною іранською стравою вважається "абгушт" чи "чоло-кебаб", що готується з м'яса баранини чи яловичини, картоплі й квасолі. Подають абгушт зі свіжими овочами і зеленню цибулі, редискою, баклажанами, тархуном, рейганом. В овочеві салати додається сік лимона - аблімон. А шафран в іранській кухні використовують винятково для прикраси, адже він тут досить дорогий.

Іранські страви з баранини, мабуть, найсмачніші: "хореше бадінжан" - відвар з баранини і баклажанів, "кофті гашт" - цільний шматок м'яса, "адас поло" - рис, цибуля і м'ясо, "кофті" - кульки з м'яса.

Хліб випікають у приватних хлібопекарнях кількома способами. Іранський хліб - це тонкі, дуже смачні коржі кількох видів: сангят, лаваш,

тафтун, барбарі. "Сангят" у перекладі з перського означає камінь. Він має довгу форму. Його печуть у тандирі, на дрібних гарячих каменях, зверху за смаком посипають іранським маком. Білий хліб - барбарі - овальної форми, він товстіший аніж сангят. Зверху його змазують яйцем. Лаваш - білий і дуже тонкий.

У сучасній іранській кухні досить великої популярності набули макарони. Їх готують з м'ясним фаршем, приправами, томатом.

Овочі і фрукти використовують як свіжі, так і мариновані.

Одна з найбільш поширених страв - "маст-о-хієр" - холодна сúpва

на основі кефіру з м'ятою, огірками й ізюмом. Для приготування овочевих страв також часто використовуються баклажани, кабачки, петрушку, кріп.

Терри - іранська зелень, що використовують для приготування запіканок, називаних "ку-ку". Ку-ку може бути з м'ясом, кабачками, цибулею, яйцями.

Фрикадельки овочеві

Баклажани 100 г, кабачки 80 г, цибуля ріпчаста 50 г, бринза 20 г, борошно 5 г, яйце 1 шт., перець мелений чорний, сіль.

Баклажани очищують від шкірочки, відварюють, відкидають на друшляк, дають стекти воді і дрібно рубають. Молоді кабачки очищують від шкірочки і також дрібно рубають. З'єднують баклажани, кабачки, натерту цибулю, здрібнену бринзу, борошно, сире яйце, сіль і мелений чорний перець. Суміш добре вимішують і формують кульки завбільшки з волоський горіх. Панірують їх у борошні й обсмажують у великій кількості маслинової олії. До столу фрикадельки подають гарячими із зеленим салатом.

Вживання алкоголю строго заборонено ісламом, хоча його дозволяється використовувати для відправлення релігійних обрядів (у вигляді церковного вина). Немусульманам необхідно отримати спеціальний дозвіл.

Національний напій Ірану - чай. Своєрідність іранського способу чаювання полягає не стільки в заварюванні, скільки саме в питті чаю. Зазвичай вживається місцевий іранський, чорний байховий чай середньої чи високої міцності, але з досить швидкою експозицією - 4 хв. При цьому дуже цінується колір чаю - він повинен бути не занадто темним, але обов'язково яскравим, прозорим, коньячного кольору з дещо червонуватим чи малиновим відливом. П'ють його гарячим, маленькими ковтками, уприкуску з дрібними шматочками колотого цукру. При заварці разом з чаєм, а частіше в склянку, кладуть шматочок кориці (дарчін) чи імбиру.

Поширені соки зі свіжих фруктів, молочні коктейлі і кефір. Широко вживається напій,

що нагадує йогурт чи турецький айран, але називається він в Ірану "дуг". Дуг дуже гарний як прохолоджувальний напій.

Не можна не згадати також про іранські

шербетти. Вони незамінні в жарку погоду.

Відповідно до іранської кулінарної традиції, кожен сорт шербету повинен мати свій визначений колір: лимонний - жовтий, цитрусовий - жовтогарячий, м'ятний - зелений. Колір, як правило, у більшості випадків виникає природно, але іноді для досягнення більш яскравого відтінку шербетти додатково підфарбовують. Щоб колір відтінювався яскравіше, до столу їх подають у прозорому посуді.

Жовтогарячий шербет.

Апельсин 250 г, сахарин-рафінад 75 г, вода рожева 5 г, вода чиста 50 г.

Апельсиновий сік кип'ятять з апельсиновою цедрою, цукром і водою. Проціджують, охолоджують, додають рожеву воду і подають у фужерах із соломинками, насипавши на нього небагато харчового льоду.

Ви коли-небудь куштували іранські фісташки? Думаю, так. Адже Іран є найбільшим у світі виробником фісташок. Їх тут, зібравши з дерев, замочують у спеціальному розсолі, що додає королівського смаку. Іранські фісташки - найкращі у світі. Їх існує 15 видів.

З найдавніших часів в Ірані навчилися вирощувати виноград і робити з нього чудовий ізюм. Найбільш знаменитий і кращий сорт якого одержав назву "султана". Сушений абрикос - курага.

Від чого дійсно не варто відмовлятися, знаходячись на Сході - східні солодоці. До безтями смачні і нескінченно різноманітні - шакербури, кураб'є, рахат-лукуми.

А на Новий рік в Ірані традиційно готують плов з рибою, люля-кебаб. А ще аджіль - суміш з фісташок, насіннячок, горіхів і ізюму.

**Ну ше джан!
(Смачного!)**

Загадки з "посмішкою" :)

Чим відрізняється вантажівка від трамваю?
(Трамвай може давити людей тільки на рейках, а вантажівка - по всій вулиці.)

Що таке антропоморфний дендромутант?
(Буратіно по-науковому.)

Як упіймати крокодила за допомогою порожньої сірникової коробки, бінокля і пінцета?
(Потрібно подивитися на крокодила через перевернений бінокль, він стане маленьким-маленьким. Потім його потрібно взяти пінцетом і помістити в сірникову коробку.)

Як називають міліціонера, що працює в медвитверезнику?
(Медикамент.)

Вчені схрестили вужа і їжачка. І що вийшло?
(100м колючого дроту.)

Чому в школі - уроки, а в інституті - пари?
(Тому, що в школі вчать, а в інституті - паряться.)

Як впіймати зайця?
(Треба стати за деревом і видати звук моркви...)

Як у кімнаті знищити усіх тарганів?
(Треба загнати їх під шафу і підпиляти у шафи ніжки.)

Чому одні люди тонкі, а інші товсті, хоча їдять однакові макарони?

(Тому що одні їдять їх вздовж, а інші - впоперек.)
Чому йоги люблять спати на цяхах?
(Тому що з шурупів вставати важче.)

Що потрібно робити, щоб у кімнаті було більше повітря?
(Менше дихати.)

Що потрібно зробити, коли голуб з 5-ти метрової висоти напаскудить на голову?

(Подякувати Богу, що корови не літають.)
Ви сидите в літаку, спереду кінь, позаду автомобіль. Де Ви є?
(На каруселі.)

Що треба робити, коли бачиш зеленого чоловічка?
(Переходити вулицю.)

Що це таке: маленьке, сіре і важить 3 кілограми?
(Мишка, з целюлітом.)

Що це таке: з очима - а не бачить, з дзьобом - а не клює, з крилами - а не літає?
(Дохла ворона.)

Яка жінка спочатку третється біля тебе, а потім вимагає гроші?
(Кондуктор у трамваї.)

Що має голову, та не має розуму?
(Сир, цибуля, часник...)

Одне око, один ріг, та не носоріг?
(Корова виглядає із-за рогу.)

Що неможливо зробити в космосі?
(Повіститись.)

Що це таке: 15 см в довжину, 7 см в ширину і дуже подобається жінкам?
(Банкнота в 100\$.)

В якому випадку двос дітей, дві собаки і четверо дорослих не намокнуть, заховавшись під одну парасольку?
(Якщо не буде дощу.)

Вісім ніг, три голови і два крила. Що це?
(Дядько на коні везе собі курку на обід.)

Що це таке: чорне-біле, чорне-біле, чорне-біле?
(Монашка з гори котиться)

Близько 40 млн. людей займаються ЦИМ в ночі. Що ЦЕ таке?
(Internet.)

Що це таке: летить і блистить?
(Комар з золотим зубом.)

Висить на стіні, зелене і пікає.
(Оседець. Висить на стіні, бо я його туди повісив, зелений, бо я його пофарбував, а пікає... та так, щоб ніхто не догадався.)

Іде лисий їжачок - скільки йому років?
(18 - його в армію забирають.)

Кругом чорне, посередині біле.
(Редька там де й була, тільки надкушена.)
У якої суспільної групи критичні дні два рази в рік?
(Студенти.)

Маленьке, жовтеньке, в землі колупається.
(Китайський сапер міну шукає.)

Маленьке, жовтеньке в небі кувиркається.
(Знайшов!)

Чи може страус назвати себе пташкою?
(Ні, він не вміє говорити.)

Що це таке: зелене, натискаєш кнопчку - червоне?
(Жаба в міксері.)

Вітаємо!!

Із Днем народження наші
дорогі викладачі!

Стадника Ігоря Ярославовича (2.04)
Гевко Ольгу Борисівну (22.04)

На незбагненному цім світі,
Де на долоні все, як є -
Вам День народження привітно
Сьогодні руку подає.
В цей день Вас щиро привітають
Колеги, друзі і рідня.
Здоров'я, щастя побажають
І море радості щодня.
А від мене прийміть дарунок:
Троянди у рясній росі,
Палкого сонця поцілунок,
Весну у всій своїй красі.
До Вас хай сила вітру лине
На журавлиному крилі.
Хай в Вас живуть душа дитини
І мудрість Матінки-Землі.
Нехай Вас завжди в теплім домі
Чекають люблячі серця.
Бажаю Вам не знати втоми
Доводить справи до кінця.
Хай залізничні магістралі
Мчать Вам удачі ешелони,
А сині небеса безкраї
Вам сиплють зорі на погони.
А щоб чудове Ваше свято
В душі лишило добрий слід,
Прийміть від мене цю присвяту
Й живіть, як мінімум, - сто літ.

З Великодними святами!!!

У ці урочисті святкові дні
сердечно вітаємо Вас, дорогі колеги, з
Воскресінням Христовим, з Пасхою
Христовою, і нехай царюють у ваших
серцях радість і душевний спокій.

Бажаємо Вам і Вашим рідним у ці
весняні дні відчутти повноту життя,
щедроти української землі та родинне
тепло. Нехай Господь дарує Вам
любов,
радість, мир
та злагоду на
довгій літа.

Бажаємо
всім здоров'я,
добробуту й
успіхів у добрих
ділах!

Христос Воскрес!

Редакція газети :
Ткач І.Ю., Масляна О.Б.
Кореспонденти:
Литвиненко В.І., Слозанська Г.І.,
Фарина У.О., Костур П.(МЕ-11), Мадич
Ю.(МЕ-21).
Висловлюємо подяку: Бакушевичу
Я.М., Старицькому Т.М., Левицькому
Н.(МЕ-21), Свистуну Р.(МЕ-22),
Кирику Д.(МЕ-22)
Особлива подяка: Гоцинському А.В.
Видавництво: ТІСІТ
Випуск: №5, к-ть стр.32, 2007 р.